

ŁÓDZIANIN

ORGAN P.P.S.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Redakcja i Administracja: Łódź—Al. Kościuszki Nr. 29 tel. 100-99
Redaktor przyjmuje od godz. 17--19 Rękopisów nie zwraca się. Administracja
czynna od godz. 9 do 15 i od 17 do 19. Konto w Banku Spółem, oddział w Łodzi 40
Wydawca, Łódzki O.K.R. P.P.S. Redaktor odpowiedzialny: Wincenty STAWIŃSKI

Rok XXI — № 201
Czwartek 21 Lipca 1938 r.
Cena numeru 10 gr.

Warunki prenumeraty: w Łodzi z odnoszeniem do domu zł. 2.50 miesięcznie, na prowincji zł. 3, za zmianę adresu gr. 50 Cena ogłoszeń: Za wiersz 1 milimetry przez jedną szpalę (na stronie 6 szpalt) w tekście gr. 50, zwyżkowe gr. 40, Nekrologi do 100 mm. gr. 20, powyżej 100 mm gr. 30. Drobne za wyraz gr. 15 Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

W dolinie Jang Tse

toczą się krwawe walki — Ciężkie straty Japończyków

Komunikat chiński donosi, że we wczorajszym nalocie na Hankou brało udział 37 samolotów japońskich. Usiłowały one zbombardować lotnisko, przy czym część bomb trafiła w gęsto zaludnione dzielnice miasta, jedna bomba spadła na szkołę, czyniąc duże spustoszenia.

W dolinie rzeki Jang-Tse walki rozgrywały się na wschód od Tsiudziana oraz pod Houken. Japończycy dokładają wszelkich starań, by przełamać front chiński w kierunku Tsiudziana oraz jeziora Poian, lecz ataki te zostały dotychczas odparte przez Chińczyków.

Według danych prasy chińskiej, w okresie walk pod Hokuem Japończycy stracili 10 tys. żołnierzy. Wiadomość ta znajduje potwierdzenie w fakcie, że do Wu-hu przybyło szereg transportowców, które przywoziły ciała żołnierzy japońskich, poległych w ostatnich walkach.

Według wiadomości ze źródeł angielskich oddziały 4-tej regularnej chińskiej armii utorowały sobie przejście w rejon Szanghaju. Nankin, co wywołało znaczne ożywienie operacji wojennych na

tym odcinku. Jednocześnie działalność partyzantów chińskich w tym rejonie znów znacznie się wzmożła. Na wschód od Nankinu w okolicy Chanhow partyzan-

ci wysadzili w powietrze tor kolejowy. Wzmogła się partyzantka również w okolicy Putungu, przed miastem na południe od właściwego Szanghaju.

No Pasaran Nie przejdą!

Hiszpanie uciekają z wojsk faszystowskich

Przedstawiciele wszystkich partii, związków zawodowych, i armii w Barcelonie zwrócili się z manifestem do ludności hiszpańskiej w którym zapewniają, że raczej zgina aniżeli skapitulują przed wrogiem. „Zwiększając produkcję — głosi odezwa — a przyrzekamy, że wróg nie przejdzie”.

„NARODOWA” ARMIA HISPANSKA.

Jak się okazuje — wszystkie siły faszystowskie zgrupowane na odcinku Barracaa składają się wyłącznie z Włochów. W Saronie, zdobytych przez gen. Franco, wzniesiono sztandar włoski na

maszcie, gdyż zdobywcami byli wojska włoskie.

HISPANIE NIE CHCĄ WALCZYĆ PO STRONIE GEN. FRANCO.

Wczoraj znowu 5 hiszpanów uciekło z szeregów powstańczych przepływając w nocy rzekę Bi-

dassoa i przechodząc granicę francuską. Z relacji uciekinierów wynika, że w armii gen. Franco daje się odczuwać głód, a bezczelność włoska wywołuje coraz większe rozgoryczenie wśród faszystów.

Trzech członków „Requetes” (młodych faszystów) opuściło w

najbliższej tajemnicy szeregi swych oddziałów znajdujących się w Algesiras i przybyło pod osłoną nocy w małej łódce do Gibraltaru, gdzie natychmiast stawili się w konsulacie hiszpańskim, żądając odstawienia ich do Barcelony aby walczyć w szeregach wojsk republikańskich. Dezerterzy ci wraz z inną grupą uciekinierów z raju faszystowskiego zostali odesłani do Barcelony.

„TIMES” O DRUGIEJ ROCZNICY WALK W HISPANII.

„Times” zestawia bilans dwu lat wojny hiszpańskiej i przyznaje, że Rząd republikański jest zdecydowany prowadzić dalszą bezwzględną walkę o wolność ludu hiszpańskiego.

było szczególnie silne i w gruzach legły NIEMAL WSZYSTKIE DOMY. Według niesprawdzonych wiadomości, liczba ofiar w zabitych i rannych jest BARDZO DUŻA.

Inne wsie okoliczne również ucierpiały, jednak już w mniejszym stopniu.

W czasie trzęsienia zostało całkowicie zniszczone WIEZIENIE OROPOS.

5 funkcjonariuszy policyjnych zginęło pod gruzami więzienia. 5 odniosło rany. W czasie katastrofy 500 WIEZNIÓW USIŁOWAŁO ZBIEC.

Jednak zaalarmowane strzałami warty zdołały ucieczkę uniemożliwić. Jak przypuszczają, w katastrofie zginęło również kilkunastu więźniów.

Piorun uderzył w stado owiec

W miejscowości Gouveia w Portugalii piorun uderzył w stado pasących się owiec, zabijając na miejscu 38 sztuk.

Drugi dzień w Paryżu

Król angielski pod łukiem Tryumfalnym

ŁUK TRYUMFALNY.

Angielska prasa omawia pierwszy dzień pobytu królewskiej w Paryżu z wielkim entuzjazmem. Każdy szczegół przyjęcia i powitania jest dokładnie relacjonowany, wszystkie zaś artykuły wstępne dzienników angielskich w serdeczny sposób ustosunkowują się do wizyty królewskiej.

Wczoraj rano król Jerzy opuścił pałac na Quai d'Orsay i udał się pod Łuk Tryumfalny, gdzie złożył wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza. Pluton gwardii republikańskiej z werblami i fanfarami oddał królowi honory.

Parlamentariusze japońscy zatrzymani przez władze sowieckie?

Agencja Domei donosi z granicy koreańsko-sowieckiej, że parlamentariusze japońscy, którzy w poniedziałek wieczorem przybyli do kwatery dowódcy sowieckich sił nad granicą koreańską, celem przedłożenia żądań japońskich, nie

powrócił jeszcze do swych oddziałów. Istnieją obawy — zdaniem agencji Domei — że parlamentariusze zostali zatrzymani przez władze sowieckie pod jakimkolwiek bądź pretekstem.

Uciekają z Austrii

Prasa czeńska podaje, że w tych dniach przekroczyła nielegalnie granicę czeńska koło Znojma w południowych Morawach większa liczba uchodźców z Austrii. Policja dokonała licznych aresztowań, celem odstawienia przybyłych z powrotem do granicy niemieckiej.

Dopiero wskutek interwencji w urzędzie krajowym w Brnie, uzyskano zezwolenie na przesiedlenie uchodźców do Brna i obecnie czynione są starania o uzyskanie dla nich pozwolenia na czasowy pobyt w granicach Republiki czechosłowackiej.

Na granicy Palestyny

Na północnej granicy Palestyny angielskie wojska mandatowe wzmocnione były w ostatnich czasach przy strzeżeniu granicy syryjskiej przez oddziały francuskie. Dzięki temu współdziałaniu wojsk angielskich i francuskich udało się powstrzymać olbrzymie transporty materiiu wojennego, które podobnie jak podczas niepokojów w roku 1936 usiłowano przemycić do Palestyny przez granicę syryjską. Kola polityczne widzą w tym współdziałaniu angielsko-francuskim nowy dowód przyjaźni łączącej oba państwa.

Podczas kiedy w Jerozolimie samej za wyjątkiem kilku drobnych zająć, które wydarzyły się w późnych godzinach wieczornych, panował na ogół spokój, w czworoboku Nablus - Janin - Umelfa - Tulkaren doszło do nowych starć pomiędzy Żydami i arabską policją, pozostającą w służbie angielskiego zarządu mandatowego.

Wczoraj dokonano w różnych dzielnicach Palestyny szeregu aktów terrorystycznych, które osiągnęły za sobą śmierć 4 osób.

Ekspansja kapitału angielskiego

W najbliższym czasie nastąpi formalne połączenie szeregu największych angielskich przedsiębiorstw górniczych, pracujących na terenie Jugosławii. Będą to kopalnie i przedsiębiorstwa hutnicze w Trepcach, Kopaonik, Zletovo i Nowo Brdo pod wspólną nazwą koncernową „Trepca Mines Ltd.” „Trepca Mines Ltd.” podwyższa swój kapitał o 400,000 funtów szrl. Część tego kapitału przeznaczona zostanie na wydatne rozbudowanie przedsiębiorstw hutniczych nowego koncernu, a w pierwszym rzędzie huty ołowiu w Zvecan i huty cynkowej w Sebac.

Transatlantycki parowiec

rozbił się o skały podwodne na rzece Św. Wawrzyńca

Parowiec „Ascania”, należący do linii „Cunard - White Star”, który w ciągu swej 13-letniej służby między Kanadą a Europą przewoził tysiące emigrantów z Polski, rozbił się na skałach podwodnych rzeki Św. Wawrzyńca o 150 mil za Quebeciem. Mimo, że okręt płynął powoli, otarcie się kadłuba 14,000-tonowego statku o skałę spowodowało powstanie tak wielkiego otworu, że woda momentalnie zalała kilka komór. Pasażerowie odczuli uderzenie, ale nie zdając sobie sprawy z tego, co się stało, udali się na spoczynek. W ciągu nocy nadpłynęły okręty ratunkowe i rano przesadzono 400

pasażerów „Ascanii” na okręty linii „Canadian Pacific”. Katastrofa nie pociągnęła za sobą żadnych ofiar w ludziach i nie doszło też do paniki, która mogła wybuchnąć, tym bardziej, że okręt znajdował się w znacznej odległości od brzegów rzeki, której szerokość w tym miejscu wynosi przeszło 25 mil. Katastrofą zanępował się poważnie bank Kanady, który w skarbcu okrętu przesyłał 1,500,000 dolarów w złocie do banku angielskiego. Katastrofa „Ascanii” jest pierwszą, jaką zanotowano na rzece Św. Wawrzyńca od szeregu lat.

Amerykański król amunicji zarabiał 20.000 dolarów dziennie i oczywiście nie płacił podatków

Władze podatkowe Stanów Zjednoczonych A. P. nałożyły ostatnio wysoką grzywnę na króla amunicji Pierre Dupont'a oraz jego przyjaciela, b. dyrektora zakładów General Motor, Johna

Jaka będziemy mieli dziś pogodę?

Pogoda o zachmurzeniu dużym, miejscami deszczu i burze. Temperatura bez większych zmian. Umiarkowane wiatry południowo-zachodnie i zachodnie. Przejrzystość powietrza dobra.

Raskoba, za ukrywanie dochodu. Raskob zapłacił ma karę pieniężną w wysokości 1 miliona dolarów, trochę mniejszą grzywnę nałożono na Dupont'a.

Dupont, który liczy obecnie 69 lat, zarabiał w rekordowym roku 1929, 20,000 dolarów dziennie i płacił podatek dochodowy w wysokości 5 milionów dolarów. Amerykański król amunicji pobija również rekord wysokości ubezpieczenia na życie. Jego polisa ubezpieczeniowa opiewa na 7 milionów dolarów.

Pierwsze godziny pobytu

angielskiej pary królewskiej we Francji

Przejazd przez Paryż wśród entuzjazmu tłumów

Korespondent ATE tak opisuje przejazd angielskiej pary królewskiej do Paryża i triumfalny jej przejazd przez miasto:

Pociąg, wiozący angielską parę królewską zatrzymuje się na peronie. Pada krótka komenda. Oddziały wojskowe prezentują broń, trębacz grają pod budkę „baczność”. Ołbrzymie tłumy publiczności, zgromadzone przed dworcem uścisnąją się. Mężczyźni odkrywają głowy. Rozbrzmiewają dźwięki Marsylianki i angielskiego hymnu narodowego.

W chwili przybycia pociągu na stację, wypuszczono w lasu Bułoińskim tysiące gołębi, które przez kilka chwil zawisły białą chmurą na tle błękitu nieba.

W salonych recepcyjnych dworca odbywa się powitanie przez prezydenta republiki Lebrun i jego małżonkę gości angielskich. Król Jerzy VI ubrany jest w mundur galowy wielkiego admirała (admiral of the fleet) i przepasany wielką wstęgą orderu Francuskiej Legii Honorowej.

Formuluje się orszak i rusza w drogę, poprzedzany przez spahisów w czarnych bluzach, niebieskich spodniach i białych burnusach, które wiatr wdmucha, okazując ich czerwony podszewkę. Poprzedzani przez poczet sztandarowy i fanfarystów otwierają oni orszak na drobnych, lecz pięknych koniach arabskich, okłaskiwani żywo przez publiczność, której oklaski przechodzą na widok pojawiających się pojazdów, wiozących gości królewskich w istny szal entuzjazmu. Od placu Dauphine aż do placu Concorde jeden podmuch entuzjazmu i radości porusza tłumy, wciągając z gościnną siłą francuską swych dostojnych gości. Wszędzie słychać okrzyki: „Niech żyje król”, „Niech żyje królowa”, „Niech żyje Anglia”, „Niech żyje Francja”. Na trybunach, ustawionych wzdłuż trasy wszyscy powalili ze swych miejsc. Ze wszystkich

okien pięknie udekorowanych powiewają sztandary, flagi i drobne chorągiewki, a nawet chusteczki rozetuzjarmowanych paryżan. Cały Paryż wylegił na ulicę.

Początek szpalu, utworzony z wojska i policji powstrzymuje ten tłum. U drzwiczek pojazdów angielskiej pary królewskiej galopują oficerowie. Zarówno król, jak i królowa zaskoczeni są żywiołowym entuzjazmem, ale z widoczną zadowoloną uśmiechem, dziękują. Orszak uformował się w następującym porządku:

W pierwszym pojeździe zajął miejsce król Jerzy VI z prezydentem Lebrun, w drugim królowa i małżonka prezydenta Lebrun, dalej szereg pojazdów (w liczbie 9-ciu) wiezie osoby, towarzyszące królewskiej parze angielskiej oraz dostojników ze swity prezydenta republiki.

Zamyka orszak gwardia republikańska oraz szwadron spahisów. Szpal utworzony jest z oddziałów wojsk lądowych, morskich i lotniczych, pod dowództwem gen. Billote wojskowego gubernatora miasta Paryża.

Sztandary, flagi, barwne mundury i białe burnusy spahisów, błyski szabel i olbrzymi kolorowy tłum rozłożony entuzjazmem powitania, tworzą niezapomniany obraz. Atmosfera przypomina nastroj, jaki panował w czasie zwycięskiej defilady z r. 1919. Tak jak i w tym dniu większość paryżan nosi w butonierkach małe trójkolorowe kokardki lub też wstążeczki w angielskich barwach narodowych.

Na rogach ulic wędrowni śpiewacy śpiewają „God save the King” i „It's a long way to Tipperary”. Na jednej z trybun, ustawionych na Avenue Foch, 4.000 dzieci szkolnych, witało przejeżdżającą parę królewską chóralnym rytmicznym skandowanym okrzykiem, powiewając przy tym chorągiewkami o angielskich barwach narodowych. (ATE).

Oficjalne wizyty

Wkrótce po swym przybyciu król Jerzy VI i królowa Elżbieta udali się z gmachu Quasi d'Orsay do pałacu Elizejskiego, gdzie złożyli wizytę prezydentowi republiki i pani Lebrun. Król Jerzy VI udekorował prezydenta Lebrun insygniami wielkiego krzyża orderu Łaźni. Następnie prezydent Lebrun wręczył królowej Elżbiecie insygnia wielkiego krzyża Legii Honorowej.

Angielska para królewska wyraziła prezydentowi Lebrun i jego małżonce swą wdzięczność za tak wspaniałe i entuzjastyczne powitanie przez Rząd republiki oraz ludność Paryża.

Podczas wizyty angielskiej pary królewskiej w pałacu Elizejskim, do pałacu min. spraw zagranicznych, który jest obecnie rezydencją króla Jerzego i królowej

Elżbiety zaczęli nadjeżdżać ambasadorowie i posłowie akredytowani przy Rządzie francuskim.

Wkrótce potem drzwi wielkiego salonu Quai d'Orsay otworzyły się i do pokoju wszedł król Jerzy VI w asyście ambasadora angielskiego sir Ericka Phippsa. Ambasador angielski w towarzystwie urzędników protokołu przedstawił kolejno monarsze przybyłych dyplomatów.

O godz. 18 m. 40 król wraz z otoczeniem opuścił salę.

Obiad galowy

Wieczorem odbył się w pałacu Prezydenta Republiki obiad galowy oraz wielki rauf. W obiedzie

uczestniczyło 280 osób. Prezydent Lebrun siedział pomiędzy królem a królową. Po lewej stronie królowej siedział prezydent senatu, a następnie premier Daladier. Po prawej stronie króla prezydentowa Lebrun i przewodniczący izby deputowanych Herriot. Ponadto byli zaproszeni wszyscy ministrowie Rządu francuskiego, wszyscy ambasadorowie, marszałek Petain, prezydent paryskiej rady miejskiej i rady departamentu Sekwany, reprezentanci armii oraz kilka wybitnych osobistości angielskich.

Podczas obiadu w pałacu Elizejskim prezydent Lebrun wygłosił przemówienie, na które odpowiadał król Jerzy VI. Obaj mówcy podkreślali serdeczne więzy, łączące Francję z Anglią.

Parowiec

angielski został znów zbombardowany przez samoloty gen. Franco

WALENCJA (PAT). — Parowiec angielski „Stanland” został zbombardowany przez pięć samolotów. Bomby wznęciły na statku pożar. Załoga i dwóch oficerów, członków Komisji Nieinterwencji, Włoch i Holender wyszli cało. Pożar został ugaszony. Część pokładu spłonęła.

WALENCJA (ATE). — Statek angielski „Stanland” (1753 t.) trafiony został we wtorek rano bombą zrzuconą przez jeden z samolotów „narodowo-hispańskich”, biorących udział w nalocie na Walencję. Pożar wzniesiony tą bombą ugaszony został po 5 godzinach. Żaden z członków załogi nie został ranny, natomiast 8 robotników portowych, którzy zajęli byli w pobliżu miejsca zakotwiczenia okrętu, zostało zabitych.

Najazd aeroplanów rebelianckich na Barcelonę

BARCELONA (ATE). — Samoloty rebeliantów wykonały nalot na Barcelonę. W nalocie brało udział 20 samolotów gen. Franco.

W czasie bombardowania uszkodzona została fasada katedry w Barcelonie.

Pod płaszczykiem demokratycznych zasad Henleinowcy ogłaszają swe uroszczenia

Tekst memorandum Niemców sudeckich do Rządu Czechosłowacji

PRAGA (PAT). Biuro prasowe partii niemiecko-sudeckiej ogłosiło pełny tekst memorandum, złożonego Rządowi praskiemu w sprawach narodowościowych.

W pierwszym punkcie memorandum Niemców sudeckich ustalona została zasada całkowitego równoprawienia wszystkich grup narodowościowych w Czechosłowacji. Zasada ta miałaby być uznana i zagwarantowana konstytucyjnie w ten sposób, aby żadna z grup narodowościowych nie mogła zająć stanowiska uprzywilejowanego.

W drugim punkcie memorandum stwierdza, że zasada suwerenności ludu może być rozciągnięta na wszystkie grupy narodowościowe jedynie po uznaniu jej przez zainteresowane narodowości. Podstawowymi zasadami, na których opierać się ma wspólnotę narodowości w ramach państwa ma być wolność i zabezpieczenie całkowitego równoprawienia i możliwości rozwoju wszystkich narodowości. Zdemokratyzowanie państwa i przeniesienie całości władzy z rąk państwa do administracji na poszczególnych grupach narodowościowych na zamieszkałych przez nich terenach.

Punkt trzeci stwierdza, że dla zrealizowania wyżej wymienionych w poprzednich punktach zasad cały obszar państwa musi ulec REGIONALNEJ DECENTRALIZACJI I ROZCZŁONKOWANIU NA OBSZARY, zamieszkałe przez Czechów, Niemców, Słowaków i inne narodowości, dla ustalenia granic terenów, zamieszkałych przez poszczególne narodowości, a w szczególności dla ustalenia granic obszaru Niemców sudeckich, przyjęty zostanie stan rzeczy z r. 1918.

W punkcie 4-ym partia Niemców sudeckich żąda ustalenia podstaw organizacyjnych dla całości ustawodawczych i administracyjnych oraz rozgraniczenia organów państwowej władzy wykonawczej i organów samorządowych grup narodowościowych, a także samorządu gminnego. W zakresie spraw administracyjnych, które przejdą w ręce samorządu narodowościowego, wchodzi m. in. zarząd finansowy, użyteczności publicznej, sprawy porządku i bezpieczeństwa publicznego, katarster narodowościowy, zmiany nazw i nazwisk, całość spraw, dotyczących wychowania i szkolnictwa, włącznie ze sprawą przysposobienia wojskowego, sprawy kultury i sztuki, opieki społecznej, sprawy osiedleńczej, sprawy izb handlowych i rzemieślniczych, sprawy wyłączeń i odeszkodowań, prawo tworzenia organizacji zawodowych, sprawy podatkowe i wiele innych.

W punkcie piątym memorandum omawia sprawę ustroju władzy ustawodawczej, która składać się będzie ze zgromadzenia narodowego i przedstawicielstwa poszczególnych grup narodowościowych. Zgromadzenie narodowe wybierane byłoby w drodze głosowania powszechnego, bezpośredniego i tajnego w poszczególnych kuriiach narodowościowych. W zakresie spraw zgromadzenia narodowego wejdą wszystkie zagadnienia, nie podlegające kompetencji ciał samorządowych poszczególnych narodowości. Przedstawicielstwa narodowościowe tworzyć będą członkowie kurii narodowościowych zgromadzenia narodowego. W zakresie spraw, podlegających kompetencji przedstawicielstwa narodowościowych wchodzić będą sprawy ustawodawcze, objęte samorządem narodowościowym, a więc: wybór przewodniczącego samorządu krajowego, prawo budżetowe, uprawnienia w zakresie zmian konstytucyjnych i t. d. Kontrola polityczna działalności ustawodawczej samorządów narodowościowych należeć będzie do uprawnień prezydenta państwa. Przedstawicielstwa narodowościowe posiadać będą prawo inicjatywy ustawodawczej w zgromadzeniu narodowym.

W punkcie szóstym memorandum omawia organizację władz centralnych, a więc przewodniczący przedstawi-

cielstw narodowościowych wchodzić mają w skład Rządu i mają być niezależni od zgromadzenia narodowego. Organ samorządu narodowościowego składać się mają m. in. z przewodniczącego samorządu, wybieranego na lat 6 przez przedstawicieli narodowościowe. Wybór ten będzie zatwierdzany przez prezydenta, podobnie jak i wybór wszystkich kierowników najwyższych urzędów samorządowych, którzy wraz z przewodniczącym stanowią dyktando samorządu. Przewodniczący samorządu będzie wchodził w skład najwyższej rady obrony państwa.

Punkt siódmy memorandum omawia organizację władz centralnych państwa, w których składowane zostają ministerstwa oświaty, opieki społecznej i zdrowia publicznego. Całość bowiem sądów terytorialnych przechodzi na samorząd narodowościowy. W pozostałych ministerstwach utworzone zostaną sekcje narodowościowe w wyjątkowych ministerstwach obrony, spraw granicznych i finansów.

Jako podstawowa zasada przyjęta ma być w myśl punktu 8-ego memorandum, że urzędnicy państwowi na poszczególnych terytoriach narodowościowych muszą być tej samej narodowości, na której obszarach pełnią służbę. Sądy dyscyplinarne muszą składać się z przedstawicieli poszczególnych narodowości dla każdego z obszarów osobno.

W punkcie 9-ym memorandum omawia sprawy sądownictwa, oparteego również o zasadę autonomii narodowościowej.

W punkcie 10-ym ustalona została zasada językowa, w myśl której językiem państwowym jest język obywateli, czyli wprowadzona zostaje zasada równoprawienia językowego wszystkich narodowości.

W punkcie 11-ym memorandum omawia szereg spraw, dotyczących przebudowy istniejących zakładów i instytucji państwowych. Wreszcie w punkcie

12-ym omawiana jest sprawa ustawodawstwa finansowego, które nie będzie mogło być zmienione bez zgody wszystkich bez wyjątku grup narodowościowych.

Punkt 13-ty omawia zasady ustawodawcze, które mają uniemożliwić zmniejszenie innych grup przez którąkolwiek z grup narodowościowych.

W punkcie 14-ym memorandum zajmują się poszczególnymi sprawami, dotyczącymi restytucji strat, jakie ponieśli przedstawiciele ludności niemieckiej w Czechosłowacji.

Czechosłowacji, naskutek reformy rolnej, reformy szkolnictwa, senacji bankowości, ustawy t. zw. o „legionarach” i t. d.

Pierwsze pytanie, które się nasuwa po przeczytaniu memorandum Henleinowców brzmi następująco: Dlaczego w Trzeciej Rzeszy powyższe zasady nie są stosowane do mniejszości narodowych. Dobrze by było, gdyby 10% postulatów Henleina wprowadzono w Trzeciej Rzeszy — Red.

Rokowania z mniejszościami w Czechosłowacji

PRAGA (PAT). — Ponieważ obrady nad statutem narodowościowym dotyczą również zamierzonych reform Słowacji, a jednocześnie częściowo pokrywają się z autonomicznymi żądaniami stronnictwa ks. Hlinki — premier Hodža przyjął wczoraj przed południem przedstawicieli tego stronnictwa w osobach dr. Tiso i dr. Sokola. Cel wizyty komentuje

„Slovak” w ten sposób, że stronnictwo Hlinki nie wysuwa żadnych nowych żądań, ale trwa na dotychczasowym autonomistycznym stanowisku. Premier Hodža przyjmie w śróde przedstawicieli mniejszości polskiej i węgierskiej. Wizyta ta miała się odbyć jeszcze w ubiegłym tygodniu, została jednak przełożona.

Oświadczenie Henleinowców Wykręty

PRAGA (PAT). Urząd prasowy stronnictwa sudecko-niemieckiego

ogłasza, że zgodnie z życzeniem Rządu praskiego stronnictwo sudecko-niemieckie zachowywało dyskrecję co do przebiegu rokowań w sprawie statutu narodowościowego. Dzięki niedyskrecji pewnej agencji francuskiej memoriał, będący skrótem zrealizowania ośmiu punktów karlsbadzkich, Konrada Henleina został w najważniejszych ustępach ogłoszony. Wina za tę niedyskrecję nie spada na stronnictwo sudecko-niemieckie, które zrzuci z siebie odpowiedzialność za ewentualne konsekwencje. Stronnictwo zwraca uwagę na to, że rząd praski przyjął memoriał jako podstawę do rokowań, z czego wynika, że żaden z wystawionych tam postulatów nie został przez rząd uznany a priori za nie do przyjęcia.

Aresztowania Polaków w Czechosłowacji

MORAWSKA OSTRAWA (PAT). Żandarmeria przeprowadziła dalsze aresztowania wśród działaczy Związku Polaków w Trzyńcu. Aresztowano urzędników hut trzyńskich Fr. Balcerka i A. Smółkę. Balcerka jest wiceprezesem oddziału Związku Polaków w Trzyńcu i prezesem tamtejszej ochotniczej straży pożarnej.

Działacze polscy w Czechosłowacji zeznają przed sądem

MORAWSKA OSTRAWA (PAT). We wtorek rozpoczęło w sądzie okręgowym w Morawskiej Ostrawie przesłuchiwanie działaczy i przewodniczących polskich organizacji przeciwko którym wszczęto dochodzenia prokuratorskie w związku z przemowieniami wygłoszonymi na wiecu Związku Polaków i w czasie manifestacji młodzieżowej. Pierwszy wezwany został inż. Jan Heczko.

Olimpiada odbędzie się w Helsinkach

HELSINKI (PAT). — Na specjalnie zwołanym posiedzeniu rada miejska Helsinek postanowiła przyjąć propozycję międzynarodowego komitetu olimpijskiego zorganizowania w Helsinkach olimpiady w r. 1940. Niezwłocznie po

posiedzeniu zawiadomiono o uchwale Komitetu olimpijski. Niezwłocznie uniekturowały się dwa komitety które zajmują się budową stadionu i wioski olimpijskiej oraz stroną finansową igrzysk.

Straszny plon bomb japońskich

SZANGHAJ (PAT). Dokonane rano przez samoloty japońskie bombardowanie Hankou pociągnęło za sobą 1500 ofiar. W gruzach teatru chińskiego znalazło śmierć 300 osób.

Prezydent Roosevelt na wodach meksykańskich

W czasie dwugodzinnej pobytu krążownika „Houston”, na którego pokładzie znajdował się prezydent Roosevelt, na wodach meksykańskich, powitał prezydenta komendant meksykańskiego statku obrony przybrzeżnej. Roosevelt

oświadczył mu, że w przyszłym roku zamierza spędzić urlop w Meksyku. Wkrótce potem „Houston” opuścił wody meksykańskie, udając się do wysp Galapagos, gdzie prezydent spędzi czas na łowieniu ryb.

Uciekinierzy z Palestyny Groziła im kara śmierci

DAMASZEK (PAT). — Ubiegłej nocy przybyły tu cztery autobusy z uchodźcami z Palestyny. Wszystkim uciekinierom groziła kara śmierci lub długoterminowe więzienia, gdyż wszyscy oni mieli stanąć przed brytyjskim trybunałem wojennym w Palestynie.

Helium w Brazylii

RIO DE JANEIRO (PAT). — W związku z pogłoskami o znalezieniu na terytorium Brazylii helium, kierownik instytutu geologicznego Ministerstwa Rolnictwa oświad-

czył, iż istotnie w kilku miejscowościach odkryto ten gaz. Kwestia użytkowania go zależna jest od przeprowadzanych obecnie badań.

Strajk w Łodzi

We wtorek rozpoczął się strajk robotników przemysłu dzianego-fantazyjnego. Zastrajkowało około 4.000 robotników. Domagają się oni 10% podwyżki płac, zawarcia układu zbiorowego itd.

List Lotem zastępuje telegram

Przeciw przywilejom O „burzach w szklance wody“

W odpowiedzi na twierdzenie, że przywileje polityczne osłabiają siłę wewnętrzną państwa i zmniejszają jego obronność wysunięto trzy argumenty: 1) że dawniej Polski nie zgubiły wcale przywilejów; 2) że dawną i dzisiejszą Polskę niszczy tylko samowola; 3) że u nas przywilejów wcale nie ma. Poddaliśmy już krytyce dwie pierwsze przesłanki. Pozostaje nam jeszcze zająć się stanowiskiem wobec trzeciej z nich. Jeżeli ona była słuszną dyskusją w ogóle ustaje, to jeżeli przywileje dziś nie istnieją, pocóż o tym mówić i nad tym się zastanawiać.

Charakterystyczna jest rzecz, że nie starano się bynajmniej zaprzeczyć temu, iż istnieje ugrupowanie uprzywilejowane, korzystające ze specjalnych uprawnień, z poparciem czynników oficjalnych i rozmaitych ułatwień. Zaprzeczono tylko, jakoby to należało nazwać przywilejem. Nie ma przywilejów i panuje zupełna równość, gdyż ten obóz polityczny nie stanowi organizacji zamkniętej, gdyż każdy ma do niej dostęp otwarty. Wszak ogłoszono wyraźnie, że zjednoczenie narodowe ma objąć wszystkich, że niczyje dawne przekonania nie mogą być przeszkodą do przyjęcia go do obozu, że stół on dla wszystkich otworem. Możliwe, że inne obozy polityczne nie cieszą się takimi samymi prawami. Ale kto komu każe należeć do innych obozów? Każdy może przecież wstąpić do obozu zjednoczenia narodowego i wtedy będzie korzystać z pełni praw. Równie dobrze można za tem argumentować, że istnienie w jakimś kraju kościoła panującego jest zgodne z zasadami równoprawności religijnej. Każdy może wszak wstąpić do kościoła uprzywilejowanego i wtedy będzie korzystać z wszystkich praw.

Pomijamy zupełnie sprawę, czy to twierdzenie jest istotnie prawdziwe. Wszak przypominamy sobie, że u samego wstępu tworzenia Ozonego zapowiedziano z góry, że zgłaszający swój akces otrzymają odpowiedź czy będą przyjęci czy też nie, a więc przewidywano ewentualność nie przyjmowania. Przypominamy sobie również, że ogłoszono uroczystie, że Polacy pochodzenia żydowskiego mogą zostać przyjęci tylko w bardzo wyjątkowych okolicznościach.

Ale zapytać należy, czy równość korzystania z pewnych uprawnień za cenę wyrzeczenia się swych przekonań można nazywać istotną równością. A tak właśnie

sprawa się przedstawia. Wszak ów obóz nie został pomyślany jako jakieś ogólne zjednoczenie całego narodu, bez względu na dzielące go różnice. Tolerowane są tylko różnice istniejące w przeszłości. Co zaś do chwili bieżącej obóz opiera się na konkretnym programie polityczno-społecznym. Rzecz jasna, że kto na ten program się nie godzi, nie może do niego należeć. Tylko zatem przynajmniej ze swych poglądów można dojść do korzystania z tej równości praw.

Istotnie nie ma dziś już przywilejów stanowych. Wszyscy obywateli są równi wobec prawa. Głosowanie jest w zasadzie powszechne. Urodzenie nie zapewnia żadnych uprawnień. Majątek również. Nie mniej jednak istnieją przywileje pewnych grup politycznych. Zapytajmy bowiem, czy w rzeczywistości w zmaganiach poszczególnych kierunków politycznych, korzystają wszystkie z jednakowych praw? Czyż mamy przytaczać rzeczy powszechnie znane? Tak, prawo wyborcze czynne jest powszechne. Ale prawo wyborcze bierne? Czy istotnie wszystkie kierunki ideowe mogą z niego korzystać? A jeżeli nie wszystkie, jeżeli wiadomo, że prawo ustalania kandydatów zostało zarezerwowane dla pewnych, wyjątkowych tylko czynników, czyż nie zgodzimy się, że czyni to prawo wyborcze czynne zupełnie iluzorycznym. To tak jak gdybyśmy komuś dali pieniądze, ale pozbawili go równocześnie wszelkich możliwości wydania. Taka powszechność równa się posiadaniu złota na pustyni. I jeżeli w akcji wyborczej kandydat uzyskuje mandat tylko dlatego, że jego przeciwnikom ideowym została odebrana możliwość przeciwstawienia się mu, czyż nie jest to przywilejem? Czyż nie nazwiemy również przywilejem, jeżeli w walce wyborczej jedna ze stron walczących korzysta z poparcia administracji, nacisku, subsydiów itp., a druga jest skrzepowana, nie może swobodnie organizować zgromadzeń, agitować, prowadzić propagandy? I czyż dźwierzanie pewnych wysokich stanowisk nie dzięki swym istotnym wartościom, ale skutkiem przynależności do jakiejś grupy wpływowej, obsadzającej najważniejsze placówki, nie stanowi również swego rodzaju przywileju? A teraz sięgnijmy do innej dziedziny. Polemika prasowa. Jedna strona dyskutująca korzysta z pełnej swobody, rozwija w całej pełni argu-

mentację, pisze co tylko zechce, druga jest skrzepowana, ograniczona więzami, ujęta w cugle przez cenzurę. I niejednokrotnie się zdarza, że jeden organ prasowy wyrusza do walki z całym możliwym rynsztunkiem i arsenałem, zruca na szalę dyskusji wszystkie możliwe argumenty i twierdzenia, ale drugi jest pozbawiony możliwości odpowiedzi. Ona mu, nie może reagować, jak należy. Nazywa się to chowaniem się za mur cenzury.

Otóż takie i tym podobne przywileje budzą rozgoryczenie, gdyż muszą je budzić, gdyż podważają wrodzone każdemu człowiekowi poczucie sprawiedliwości i słuszności.

W dobrze zrozumianym interesie Państwa leży, aby nie rozwijało się wśród obywateli poczucie krzywdy, aby serca nie były przepełnione gorczą niesprawiedliwości, aby istniała istotna równość niezależnie od tego, czy ktoś należy do tego, czy innego obozu, aby każdy obywatel czuł się pełnoprawnym i pełnowartościowym członkiem naszej zbiorowości.

ADAM PRÓCHNIK

DOLEGLIWOŚCI nóg jak **ODCISKI**, zgrubiałą skórę, brodawki usuwa bez bólu i bezpowrotnie znany od przeszło ćwierć wieku środek **„UNICUM“** UNICUM - KREM to doskonały i niezawodny środek przeciw poceniu nóg, rąk i pach. DO NABYCIA W APTEKACH I DROGERIACH.

Sprzedawców miejscowych i przedstawicieli regionalnych poszukujemy Chem. Labor. „UNICUM“ w B. Jurkiewicz Poznań 5.

Przegląd prasy

KRÓL ANGII WE FRANCJI.

Wizyta króla Jerzego VI w Paryżu omawiana jest obszernie przez całą prasę światową. I prasa polska wiele poświęca jej miejsca, zdając sobie naogół sprawę, że podróż królewskiej pary przez kanał La Manche ma nie tylko kurtuazyjne, ale przede wszystkim polityczne znaczenie. Nawet pisma, niezbyt przychylnie nastrojone do Wielkiej Demokracji Zachodu, a orientując się raczej na ós Berlin—Rzym, przyznają, że wizyta angielskiej głowy Państwa w Paryżu jest manifestacją zacieśnienia się przyjacielskich stosunków francusko - angielskich, przede wszystkim na podstawie obrony pokoju.

Florian Sokół, londyński korespondent „Gazety Polskiej”, pozwoliwszy sobie na parę uszczypliwych uwag pod adresem Francji, stwierdził jednak musi: Polityka to domena względnych prawd, lecz jeśli istnieją w niej jakieś pewniki na bliższą przyszłość, jednym z niewielu jest, iż Anglia przyjdzie z pomocą napadniętej Francji. Nie brak rozbieżności w

polityce zagranicznej Londynu i Paryża, lecz, jak pisze „Sunday Times”, ich wysiłek pokojowy jest dziś bardziej zgodny, niż kiedykolwiek od czasu wizyty króla Edwarda VII w Paryżu przed trzydziestu pięciu laty.

Na tle skłóceń Europy oba mocarstwa zachodnie związane są wspólnym interesem bezpieczeństwa. To też całkowicie zrozumiałe jest entuzjazm, z jakim Francja wita dostojnych gości, widząc w wizycie angielskiej pary monarszej żywy symbol serdecznej przyjaźni anglo - francuskiej. Opinia angielska wyraża nadzieję, że wizyta ta wywoła życzliwe echa we wszystkich krajach świata, szczególnie spragnionych pokoju.

„Kurier Czerwony” jak gdyby do tego dodaje:

„Uroczystości paryskie są przede wszystkim manifestacją siły. Londyn przyjął zasadę marszałka Layuteya: „Pokazać się, aby nie być zmuszonym do jej użycia”. Anglii i Francji demonstrują więc swą solidarność, będącą dla nich niewątpliwym źródłem siły i elementem równowagi w Europie.

Wniosek z tych wywodów dla polskiej polityki zagranicznej wydaje się, że jest aż nadto prosty: trzeba ją związać jaknajmocniej z tymi, którzy bronią pokoju i stanowią siłę, z Wielkimi Demokratiami Zachodu.

Związać, że jak pisze słusznie „Dziennik Ludowy”:

Potwierdzenie solidarności francusko - angielskiej stanowi ostrzeżenie dla Niemiec hitlerowskich, które właśnie w obecnej chwili rozpętały nową gwałtowną nagonkę przeciw Czechosłowacji. Dla mnie się temu zdecydowanie i solidarne wystąpienie obu wielkich państw zachodnich uratowało pokój. Blaski i znaczenie wizyty paryskiej odstrasza może dzikie mocce, pragnące mordować i grabieży, lubiące mordować, a obawiające się zarówno światła, jak sily.

S-EK.

„Rewelacje masonskie” p. byłego premiera, aktualnego senatora i zawsze bodaj aktualnego profesora archeologii Leona Kozłowskiego przechodzą stopniowo w „stan spoczynku” wbrew rozpaczliwym wysiłkom redakcji „Słowa”. Nabierają za to mocy coraz to „sensacyjniejsze” wiadomości o specjalnej „akcji” p. marszałka Sejmu Walerego Sławka na terenie sejmowym właśnie.

„I. K. C.” i „Kurier Polski” dostarczyły wczoraj wcale dużo nowego materiału informacyjno-„sensacyjnego”.

WSKRZESZANIE ŁAZARZY

P. Sławek odbywa wędrowną po „kółkach regionalnych” Sejmiku dzisiejszego. Te „kółka regionalne” narodziły się kiedyś, jako symbol „nowego” parlamentaryzmu polskiego, i ZASNEŁY Z PUNKTU SNEM SPRAWIEDLIWYCH. Teraz p. Sławek budzi z martwych owych niewinnych Łazarzy. Opo- wiada im bardzo słusznie i pocztwie, że nie należy zabierać głosu z trybuny sejmowej, jeżeli nie ma się nic specjalnie ciekawego do

ROK 1940

Miedzy wierszami przebija myśl, że chodzi o „rok 1940”, t. zn. o rok wyboru nowego Prezydenta Rzeczypospolitej. Nie sądzimy, by to była... rozsądna metoda ujmowania problemów wewnątrz - ustrojowych Państwa Polskiego. Czyżby tempo zdarzeń dziejowych miało koniecznie „czekać” aż „dopelnia się czas” Konstytucji Kwietniowej?... Nie sądzimy... I nie sądzimy, by wysu-

wanie „problemu” (r. 1940) akurat teraz (lipiec r. 1938) znamięnowało... wysoką skalę poczucia odpowiedzialności za Państwo.

CZY JEST W TYM METODA?

Hrabia de Morny, brat „nieprawdy” cesarza Francuzów Napoleona III i prezes „Ciała Ustawodawczego” Trzeciego Cesarstwa, cynik rozumny i złośliwy, mawiał:

„Jeżeli grozi burza, to trzeba zrobić zawczasu burzę w szklance wody”.

Czyżby niektóre „sensacje” Polski dzisiejszej miały mieć taki charakter?

Jeżeli tak, — to zaszła pomyłka i co do czasu i co do wartości narodu polskiego...

MAŁY FELIETON

Zaczarowane koło

Nie szczykował się Nieboracki-

mu. Inni pochodzili bez pracy rok, dwa wreszcie trzy lata, ale w końcu znaleźli jakieś zajęcie, jakąś pracę; jeden lepszą, drugi gorszą; a on — nie. Wiadomo, człowiek bez protekcji.

Inni zdawali już zapomnieć, że był kryzys na świecie, a Nieboracki jak wlaś w kryzys, tak tkwił w nim po uszy.

Dziesięć lat z okładem! Łatwo to sobie powiedzieć. Protekcji nie miał!

Aż pewnego razu los uśmiechnął się i do Nieborackiego. Spotkał kolegę, z którym od lat się nie widział.

Siedli razem na ławce w parku i zaczęli wspominać dawne dzieje. Zgadali się o tym i o owym.

— A co u Karola słychać? — zapytał Nieboracki.

— U Karola? To nie wiesz, że Karol ożenił się bogato i jest dyrektorem fabryki swego teścia? Karol — ho, ho! Karol nie w kij dmuchał. Karol to dziś figura, potentat! Stuchajno, a zjadł ty jutro do Karola. Kogo jak kogo, ale przecież dla ciebie, dla kolegi, znajdziesz jaką pracę. Dwa tysiące robotników, sto osób personelu biurowego. Co dla niego znaczy zaangażować jeszcze jednego pracownika!

Nazajutrz Nieboracki zameldował się u dyrektora Karola.

Dyrektor przyjął starego kolegę serdecznie, częstował papierosami, ale gdy usłyszał o celu wizyty spoważnie i odparł:

— U mnie mowy nie ma. Mam ciasne biuro, ludzie trącają się łokciami przy pracy. W przyszłym roku będziemy się budować, wówczas, oczywiście, masz u mnie murowaną posadę. Rozumiem jednak, że tobie praca już dziś jest potrzebna. Czekał więc, dam ci liścik do prezesa A, a on cię musi zaangażować, bo wprowadził nowy dział i potrzebuje ludzi.

Nieboracki wyszedł uradowany z liścikiem polecającym do prezesa A. w kieszeni.

— Ach, od dyrektora Karola! — ucieszył się prezes A — proszę, niech pan siada.

Prezes przeczytał liścik.

— Proszę pana, u nas posad wolnych nie ma, ponieważ mamy uchwale, walnego zebrania, by zredukować personel, a nie przyjmować nowych ludzi. Dla pana jest oczywiście bez różnicy, czy będzie pan u mnie pracował, czy gdzieś indziej. Ponieważ prosba dyrektora Karola jest dla mnie rozkazem, przeto dam panu liścik do in-

niara B., który ma względem mnie dług wdzięczności i musi pana zaangażować.

Nieboracki z liścikiem w ręku pogalopował do inżyniera B.

— Ach, od pana prezesa A. Na jakiej Naturalnie, że dla pana musi się znaleźć praca, zwłaszcza, że — jak pisze pan prezes — jest pan wykwalifikowany. Tylko, niestety, nie u mnie. Nasza instytucja jest na pół rządową i przyjmujemy tylko z polecenia pewnych wysoko postawionych osób, lecz ja panu dam kartę wizytową do pułkownika C. U niego ma pan pewną pracę.

Pułkownik C. przyjął Nieborackiego, jak gdyby go znał od 20 lat. Zainteresował się nim serdecznie, ale pracy mu nie obiecał, ponieważ wszystkie etaty były obsadzone. „Ale to nie — do dał — niech pan zaraz siada u do rozległ i każe się zaościć do architekta D. Wczoraj zapytywał mnie właśnie o pracownika biurowego. Ma pan szczęście! Oto moja karta. Niech pan gdzieś i życze panu powodzenia. Niezależnie od tego ja zaraz do pana budowniczego zatelefonuję.

Na drodze Nieboracki — rozumie się — nie miał, więc pojechał tramwajem.

Budowniczy oznajmił mu, że właśnie pułkownik C. rozmawiał z nim przez telefon. Posada biurowa już jest obsadzona od wczoraj, ale niech się pan nie martwi, — oświadczył architekt D — coś się dla pana zrobi. Dam panu liścik do pewnego wpływowego dyrektora. Jest to mój przyjaciel, który wciąż angażuje nowych pracowników.

Nieboracki wziął liścik, podziękował i był szczęśliwy, że tylu wybitnych ludzi zainteresowało się losem takiego małego człowieka, jak on.

Na ulicy przeczytał adres: „Do JWPana Dyrektora Karola...”

— Widocznie przeznaczono mi jest pracować u Karola.

Poszedł. Dyrektor Karol przeczytał liścik od architekta.

— Co takiego? To ja ci daję pracę u prezesa A., a ty wracasz do mnie?! No nie, mój kochany. Tobie widocznie w ogóle nie chce się pracować. Bardzo cię przepraszam, lecz jestem bardzo zajęty. Do widzenia!

Nieboracki jest nadal bezrobotnym, pomimo, iż tylu ofiarnych i szlachetnych ludzi bezinteresownie zajęło się jego losem.

ULTIMUS.

Niemiecka wiedza historyczna

Zgłajaszaltowana prasa niemiecka wydrukowała następujący komunikat nadesłany z Monachium:

„Zebrani na zjeździe państwowego instytutu do badań dziejów nowoczesnych Niemiec narodowo-„socjalistyczni” badacze historii na zakończenie zjazdu przeżyli podniosłe chwile.

Po całym szeregu naukowych, niezmiernie interesujących, wykładów, zabrał głos gauleiter Julius Streicher, który w żywym przemówieniu określił zadania

niemieckiego badacza dziejów z punktu widzenia narodowo-„so- cjalistycznego” bojownika”.

Cóż takiego powiedział jeden z najstarszych kombatantów Hitlera i przodujący bojownik sprawy żydowskiej?

Streicher oświadczył:

„Właśnie historyk nie powinien dostrzegać świata wyłącznie w zakurzonych księgach. Historię należy pisać krwią i ogniem, jeśli ma ona przeniknąć w serca ludzkie”.

Surowa odpowiedź

„Głos Narodu” odpowiedział bardzo surowo na „posunięcie” redakcji „Prosto z Mostu”, która chciała jakoś wybrnąć z „problemu”, jakim jest napad na ks. Pudrę w kościele św. Jacka w Warszawie.

Ze stanowiska rzetelnie katolickiego żadnego „problemu” w ogóle nie ma. Napad na księdza, spełniającego funkcje kapłańskie, stanowi akt świętokradztwa niezależnie od tego, czy idzie o księdza-Polaka, czy o księdza-Niemca, czy o księdza-Zyda, czy o księdza-Japończyka.

To też „Prosto z Mostu” unika wyraźnego postawienia sprawy. Zamieszcza list anonimowego księdza C. O. Ów ksiądz C. O. oświadcza:

„A odośnoście ad casum ks. Pudrę twierdząc, że za te zajęcia ponoszą winę i czynnik kościelny w Warszawie, które niepsychologicznie podważa to tego zagadnienia, mianowicie ks. Pudrę po ks. Trzeciaka. Uczucia polskie zostały w ten sposób zadrażnione...”

Ponieważ ksiądz C. O. jest księdzem, więc musiał chyba studiować kiedyś w seminarium historię Kościoła. Powinien tedy sobie przypomnieć, że jednym z „zarzutów” naczelnych, wysuwanych przez sądownictwo rzymskie epoki Neroną (epoki krwawych prześladowań) przeciwko chrześcijaństwu był zarzut, że oto „brudni uchodzący” z Galilei argują sobie prawa kapłańskie w stosunku nawet do „rdzennych”

Rzymian („rdzenni” Rzymianie stanowili wtedy zresztą legendę raczej, niż rzeczywistość). Ksiądz C. O. musiaby logicznie „usprawiedliwiać” („rasowo” i „narodowo”) postawę nerońskiego sądownictwa rzymskiego.

„Głos Narodu” odpowiedział księdzu C. O. surowo, jak powie, dzieliśmy, lecz — pod względem formy — wstrzymujemy.

„Pierwszy raz znajdujemy w prasie polskiej i katolickiej takie oświadczenie napadu na ks. Pudrę...”

I „Głos Narodu” ma słuszną bezwzględność ze stanowiska każdego katolika wierzącego szczerze, niezależnie od jego poglądów społeczno-politycznych. Bo jeżeli przyjąć pogląd księdza C. O., Kościół Katolicki, jako całość, „przeżył” istnieć; zaczyna się konceptja „zbiorów parafian”, obca najzupełniej doktrynie i organizacji wewnętrznej Kościoła Katolickiego.

Incydent z „Prosto z Mostu” i z anonimowym księdzem C. O. jest, oczywiście, tylko incydem.

Nie zamierzamy go wcale uogólniać. Niemniej mamy tu przy czynkach jeszcze jeden, drobny, ale charakterystyczny, — przyczynek do tej prawdy historycznej, że sprzeczność zasadnicza pomiędzy doktryną i wiarą (to jeszcze ważniejsze) katolicyzmu a doktryną rasistowską - nacjonalistyczną nie da się już osłonić żadnym listkiem figowym, żadną frazeologią. S. K.

Nr. 13 „Chłopskiej Prawdy“

Nowy numer dwutygodnika socjalistycznego dla wsi przynosi artykuł Stefana Matuszewskiego p. t. „Tak — wieś potrzebuje oświaty rolniczej”, w którym autor analizuje oświadczenie p. min. Poniatońskiego Henryka Świątkowskiego w art. „Wypuk drobnymi dziełami” i w „Poradach prawnych” daje chłopom odpowiedzi na palące wieś zagadnienia. Ponadto numer zawiera: wyniki obrad sejmowych, korespondencje chłopskie, głosy ze wsi i folwarków, kronikę krajową i zagraniczną. Numer bogato ilustrowany.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Warecka 7, Zespół Czołpism.

Rozpowszechniajcie „Chłopską Prawdę”.

Meksyk wobec Anglii

Na konferencji prasowej prezydent Cardenas oświadczył, że Meksyk gotów jest podjąć na nowo stosunki dyplomatyczne z Anglią, o ile Rząd brytyjski uczyni pierwszy krok w kierunku wznowienia

stosunków. Na pytanie, czy jakiegokolwiek trzeciego mocarstwa podejmowało się pośredniczenia pomiędzy Meksykiem a Anglią, prezydent Cardenas odpowiedział krótko: „Nie”.

Pamiętna rocznica

Dzień 18 lipca 1918 roku

Dwaście lat temu natarcie gen. Maugina rozpoczęło ostatek akt tragedii Wielkiej Wojny. Po czterech latach walk, które wiosną 1918 roku miały dać ostateczne zwycięstwo Niemcom, siły Francji, Wielkiej Brytanii i Ameryki „chwyciły przeciwnika za gardło”. W cztery miesiące potem Niemcy skapitulowały.

Wspominamy dziś ten dzień nie tylko, jako pierwszy etap rozstrzygnięcia, któremu Polska tyle zawdzięcza, ale — by wykazać, jak bardzo podobnie oceniamy obecnie sytuację i jak te same złudzenia, co do prawdziwych sił stron walczących powtarzają się gdzieś po latach dwudziestu.

Położenie stron w pamiętnym lipcu 1918 r. było następujące. Na wschodzie Niemcy zajęli Polskę, Ukrainę, Litwę, oraz prowincje bałtyckie. Oddziały niemieckie obsadziły Tyflis, Odesę, skierowały się z Anglikami w Palestynę. Armia włoska po bitwie pod Caporetto trzymała w szachu przez to, co pozostało z armii austriackiej. Anglia dusiła się w pierścieniu podwodnej blokady. Wreszcie, front zachodni, zachwiany trzema uderzeniami Ludendorffa, — zdawało się, — lada chwila trzaśnie i otworzy Niemcom drogę do ostatecznego zwycięstwa.

I co się stało? Osiemnastego lipca gen. Maugin rozpoczyna pierwsze natarcie i wyrusza nieprzyjaciela za Marne, ósmego sierpnia drugie uderzenie nad Sommą przerywa front niemiecki — jak to pisać w swych pamiętnikach Ludendorff — odbiera Niemcom ostatecznie nadzieję zwycięstwa, w październiku pada szenna „linia Hindenburga”, ósmego listopada Wilhelm — „Pan i Władca wojny” — ucieka do Holandii, jedena-

stego listopada — kapitulacja w Rethondes.

Tak gwałtowne załamanie się potęgi niemieckiej, która w lipcu wchodziła — zdawało się — całym prawie światem, a której już w sierpniu nie starczyło na wywalczenie znośnego pokoju, musiało zająć uwagę wojskowych, historyków i socjologów.

Można zaryzykować twierdzenie, że sprawa ta w tendencyjnym oświetleniu strony, która nie mogła czy też nie chciała sięgnąć do istotnych przyczyn, zaciążyła, jak żadna inna, nad całym pokoleniem niemieckim i w rękach znakomitego aparatu

propagandowego stała się odskocznią dla hitleryzmu. Skonstruowana została teza „ciosu nożem w plecy” — „tyły” rzekomo zbolszewizowane, rozkładały ducha dzielnych żołnierzy na froncie, aż uczyniły niezdolną do oporu armię, stojącą o krok od zwycięstwa. Reszty dokonała przewaga materialna „sojuszników”, a zwłaszcza, tak niedawno przed tym wyśmiewanej Ameryki.

Jak było w istocie? Żołnierz niemiecki walczył od czterech lat po całym świecie tak, że nie ma zdaje się nikogo, kto kiedykolwiek nosił mundur, który

nie pochylił czoła przed poświęceniem, wytrzymałością i pracą bojową niemieckiego żołnierza Wielkiej Wojny. Obiecano mu, gdy ruszał w pole, powrót na Boże Narodzenie. Po porażkach armii rosyjskiej w 1915 r. tłumaczono mu, że lada dzień zostanie zawarty oddzielny pokój z Rosją, po którym Państwa Zachodnie będą musiały ulec. W rok po tym wojna podwodna miała powalić Anglię, a w roku 1917 rewolucja rosyjska — miała zakończyć wojnę na Wschodzie. Wreszcie, każde z kolejnych uderzeń, które wstrząsały frontem zachodnim, miało

przynieść oczekiwane rozstrzygnięcie. I żołnierz niemiecki posłusznie wierzył. Wierzył, że w roku 14-tym Niemcy zostały napadnięte. Wierzył, że Anglia nie wystawi żadnej armii, choć już w październiku skrwawił się w bezskutecznych atakach na okopy angielskie we Flandrii. Wierzył, że zakończy wojnę szaleńczym szturmem na Verdun, gdy w trzy miesiące potem ginął w piekle walk nad Sommą, jak i wierzył w brak surowców w Anglii, gdy rozszalały się w siedemnastym roku niespotykanym dotąd huraganem ognia

baterie angielskie pod Raschen dalle. Wierzył, że żaden żołnierz amerykański nie przedrze się przez lodzie podwodne, gdy pierwsze dywizje amerykańskie natarły nań pod Château-Thierry w pamiętnej ofensywie gen. Maugina. Wierzył ślepo, wierzył posłusznie i kości swymi znaczył bezpłodne zwycięstwa „Wodzów Narodu”.

Tymczasem w Niemczech nie zadowolenie wzrastało. Żołnierz, przyjeżdżający na urlop, widział głód, widział szerzącą się epidemię grypy, której nie można było zwalczyć z braku lekarzy i środków leczniczych. Widział, że trzy lata jego poświęceń nie dały mu jeszcze w Prusach pełnych praw wyborczych i — stojąc wieczorem na progu swego domu i licząc godziny, które mu jeszcze pozostały, myślał, że może, gdyby jasno i otwarcie Niemcy powiedziały, o co walczą, że nie chcą „zatrzymać” Belgii, Polski, czy osadzić księcia Saskiego na tronie litewskim, że chcą żyć w zgodzie, jako wolny naród, z innymi narodami, to pewnie plekło, od którego na chwilę udało mu się uciec, znikłoby, jak koszmarny sen.

I żołnierz niemiecki zwątpił. Zwątpił w słuszność sprawy, dla której wojna ciągnęła się w nieskończoność, zwątpił w dowódców, których plany i zapowiedzi co roku były przekreślane przez rzeczywistość, zwątpił wreszcie w konieczność ofiary dla Państwa, w którym był obywatелем drugiej kategorii. A gdy zwątpił — załamał się. Oto wytłumaczenie zagadki.

Dzisiejsza wzajemna sytuacja dawnych przeciwników (z wyjątkiem Włoch) nie doprowadziła na szczęście do zbrojnej rozgrywki. W ocenie jednak wzajemnych sił słyszymy te same iluzje, co lat temu dwadzieścia. Tak samo wielbimy „organizację” i „tętno” kierowanej jedną na wolą olbrzymiej potęgi niemieckiej. Tak samo i często z lekka krokodyla w głosie, ubolewamy nad Francją, w której polityczny „reżim” zabija wszelką „prężność” i „siłę odporu”. Słyszymy o „désintéressement” (braku zainteresowania) Anglii i Ameryki, zajętych własnymi wielkimi kłopotami, których, prawdopodobnie, nie mają kraje „prężne” i „dynamiczne” — i tak samo trudno nam będzie zrozumieć, dlaczego w przyszłej wojnie, o ile do niej doprowadzi czyjeś nieobliczalne szaleństwo, państwa brzące szabelką, „karne” i „zorganizowane”, w których równy krok zastąpił myśl, a wiara w „Wodza” — su mienie, załamią się i rozpadną w starciu ze świadomą swych celów armią demokracji.

Tę pewność, że się załamią, daje nam data 18 lipca.

E. W.

Czy chleb ma być droższy?

Czy towar szuka kupca, czy kupiec szuka towaru? Czy p. wicepremier inż. Kwiatkowski składa winę na p. ministra Poniatowskiego, czy odwrotnie?

Dwa przemówienia dwóch członków obecnego gabinetu wprowadziły zamęt w opinii publicznej, jakiego nie przeżywały prawdziwe parlamentarne rządy. Dla orientacji trzeba podkreślić, że obaj wymienieni ministrowie należą (be ironii) do elity obecnego rządu.

Żyjemy ciągle jeszcze w ustroju kapitalistycznym, a już pragnęlibyśmy, by liberalizm gospodarczy godził się z t. zw. etatyzmem, który niektórzy ekonomiści błędnie uważają za przejście do nowego ustroju gospodarczego.

Nieodżałowanej pamięci tow. Herman Diamand w dyskusji pewnej (w starym Sejmie) z posełem Andrzejem Wierzbickim stwierdził: „Nie ma spraw gospodarczych, które nie byłyby politycznymi i nie ma spraw politycznych, które nie byłyby gospodarczymi”. P. Andrzej Wierzbicki potakująco

wówczas kiwał głową, chociaż nie był, nie jest i — chyba nie będzie — marksistą.

Gdyby w prawdziwym parlamencie polskim (na który czekamy) wyłoniła się kwestia podobna, jak obecnie, wprowadzona na porządek dzienny naszego życia publicznego przez przemówienia dwóch czołowych ministrów obecnego rządu — miałby niezawodnie także coś do powiedzenia szef Rządu, premier. Obecnie nie oczekujemy takiego autorytywnego oświadczenia.

P. minister Poniatowski ma rację, domagając się od produkcji rolnej nie tylko nominalnego wyżywienia kraju, ale także podłoża niemożliwego zapotrzebowaniu w razie wojny i dostarczenia w czasie pokoju wartości eksportowych dla wymiany towarowej. Przeto w nadwyżce produkcji ponad normalne potrzeby, mamy wartości trzech rodzajów: 1) zabezpieczenia tego, że nam nie zabraknie w roku nieurodzajnym, 2) zapewnienia sobie rezerwy na wypadek potrzeby szczególnej, 3) posiadania

nie wartości zamiennych dla koniecznego importu przemysłowego.

Nie ma natomiast racji Minister Skarbu p. inż. Kwiatkowski, żaląc się na zagadkę gospodarczą: „kleski urodzaju” czy „dobrodziejstwa nieurodzaju”.

Minister Skarbu wierzący ślepo w wyniki urzędowej statystyki, nie tylko sam się łudzi, ale i resztę członków Rządu informuje nie dość ściśle. P. inż. Kwiatkowski stwierdza, że w latach urodzaju i nadwyżek zbożowych i wieś i miasto konsumuje mniej i gorzej. Na wsł konsumcja przesuwa się w kierunku ziemniaków, a w miastach w kierunku żyta — przy czym normy na głowę ludności spadają. Ludność nie dojada, a dzieci marnieją.

To jest prawda! Ale dlaczego? W latach nieurodzaju kupiec zbożowy, chcąc mieć czym handlować, płaci za towar każdą cenę. W latach urodzaju zboże szuka kupca, a więc rolnik oddaje je po cenie nie pokrywającej jego własnych kosztów.

Falszywe — i to nie od dziś — nastawienie obecnego i wielu poprzednich rządów, polega na tym, że w statystycznych, wskaźnikowych (a za tym teoretycznych) wyliczeniach kieruje się cenami kolonialnymi. Biurokracja nie chce nauczyć się myśleć kategoriami rynku wewnętrznego.

Przykłady: cukru, węgla, masła, jaj i t. d. powinnyby nareszcie przekonać — kogo należy, — że zwiększenie pojemności rynku wewnętrznego, krajowego, jest wcale nie tak trudne.

Wystarczy znieść sztywność wynagrodzeń za pracę i natychmiast... konsumcja wzrośnie i... dzieci będą miały zamiast ciepłej wody, nieocukrzanej i „zabielonej” mlekiem, prawdziwe mleko nawet z dodatkiem... cukru.

Praca jest — niestety — w obecnym ustroju także towarem. Błąd zasadniczy różnych entuzjastów wskaźników polega na tym, że do „małego”, czy „wielkiego” indeksu towarów nie chcą wprowadzić i tego „towaru”, jakim jest praca. Przypuśćmy, że Polska musi eksportować. Polska musi mieć możliwość otrzymywania walut, czy też kompensacyjnego importu. Słusznie! Trzeba eksportować, ale co?

Eksport zboża jest wywozem surowca, a surowców — zwłaszcza żywnościowych — nie należy eksportować. Należy je w kraju przerobić na towar, będący przedmiotem bezpośredniego spożycia.

Wróćmy do starych, dobrych „liberalnych” czasów przedwojennych. Zboże eksportowały na rynki europejskie: Rosja i Rumunia, chociaż musiały „też” konkurować ze zbożem amerykańskim, przywożonym po cenach kolonialnych. Wiadomo, że w przedwojennej Rosji i Rumunii periodyczne — co parę lat — głody nie były zjawiskiem, budzącym specjalne zainteresowanie.

Węgry natomiast (pozbawione obecnie swych pszenicznych terytoriów) wywoziły tylko mąkę, zwłaszcza pszenicą, która nie była gorsza od stawnej rosyjskiej

Z niedoli naszego szkolnictwa średniego

Otrzymałmy uwagi następujące. Zamieszczamy je bez żadnych zmian. RED.

Odbyły się już egzaminy dla kandydatów do państwowych gimnazjów i liceów. Jakies 15 proc. przyjęto. To wyjątkowi szczęśliwcy. Około 85 proc. częściowo, albo nie przeszło przez krzyżowy ogień pytań (nie zawsze stojących na poziomie pedagogii nowoczesnej), albo również zdało, ale zabrakło w szkołach państwowych miejsc. To nieszczęśliwie dzieci jeszcze nie szczęśliwszych rodziców.

W tym roku miałem możliwość zaobserwować, jak się np. przedstawia sprawa egzaminów w Państwowym Żeńskim Gimnazjum Ku pieckim przy ul. Górnośląskiej w Warszawie. W wymienionym gimnazjum dopuszczono do egzaminu około 600 dziewcząt, a około 100 będzie przyjętych. Kandydatki przeszły najpierw przez ogień badań psychotechnicznych, a następnie poddane zostały 3 dniowemu egzaminowi. Coprawda wszystkie dziewczynki zostały podzielone na 12 grup po 50 w każdej, ale mimo to wydaje mi się rzeczą wysoce wątpliwą, żeby egzaminator tak liczną grupę był zdolny dobrze zorientować się w umiejętnościach uczennic, w ciągu 3-4 minut. Tymbardziej, że z poszczególnych przedmiotów nie egzaminowały wyłącznie specjalistów.

Egzamin kosztował 7 złotych, co przyniosło gimnazjum wpływu około 4.500 zł. — Liczę, że zatrudnionych było 25 nauczycieli wraz z pomocniczym personelem administracyjnym. Czyli to 100 „osob-dni”. Bezsprzecznie wszyscy ci ludzie ciężko w ciągu tych 4 dni pracowali. Słusznie więc za każdy dzień należałoby poza pensją dodatkowo zapłacić po mniej więcej 20 zł. Spowodowało by to

wydatek 2.000 zł. — Doliczam jeszcze 500 zł. — Pozostaje okragło 2000 zł. Nie widzę dla tej sumy dostatecznie słusznej lokaty. Natomiast uważam za słuszną, z mego punktu widzenia, przeprowadzenie egzaminów nie odrzuca 600 kandydatek w ciągu jednego dnia, z podziałem na grupy aż po 50, niekiedy w każdej. Takie nagromadzenie zdających wpływa wysoce deprymująco na jednostki wrażliwsze (przeważnie zasadniczo bardzo zdolne) i z tym się chyba każdy pedagog zgodzi.

„Jak ja się boję, jak strasznie się boję! Tyle tu zdających...” — zwierza się jedna dziewczynka drugiej. Albo: „Ja się nie boję trudnych rzeczy (t. zn. pytań). Ja się boję łatwych”. — To dziecko (12 lat) przyjąłbym od razu do gimnazjum, a, niestety, wcale nie mam pewności, czy wogóle zda (piszę te uwagi jeszcze przed ogłoszeniem wyniku).

Każdy egzamin jest dotychczas zasadniczo loterią, bowiem narażenie badania psychotechniczne są jeszcze w psychikach, a mniej więcej tak samo i technika egzaminowania. W dalszym ciągu — należyte podejście psychologiczne bardzo mało. Nie są to rzeczy łatwe i wymagają czasu. Zgoda. Jeżeli w dużym stopniu panują tu nadal szczęście lub pech, t. zn. zdolne jednostki często „obcinają się”, miernoty zaś często zdają — pytam, czy do tego zagadnienia nie ma istotnie podejścia z innej strony. Częściowo wyjaśnienie sprawy wyżej (np. egzaminowanie mniejszymi grupami).

Gimnazjum państwowe kosztuje urzędnika państwowego lub komunalnego z dodatkowymi opłatami około 120 zł. — Odpowiadając ówczesnemu gimnazjum państwowemu gimnazjum prywatne

kosztuje 400 — 800 zł. — Nie znaczy to, żeby szkoły prywatne zdzierły: nauka w zasadzie jest kosztownym artykułem pierwszej potrzeby. Państwo dokłada dużo, co zresztą nader chętnie sankcjonuje społeczeństwo, płacąc odpowiednie podatki. Logicznie biorąc, państwo ma obowiązek pomagać przede wszystkim (raczej wyłącznie) rodzicom dzieci zdolnych i chętnie garnących się do nauki. Jest to słuszne i sprawiedliwe. Ale rodzice owych dzieci dzielą się na dwie zasadnicze grupy: nieźle sytuowanych lub biednych. Np. chyba dobrze sytuowani są rodzice zarabiający 400 zł. i posiadający tylko dwoje dzieci w porównaniu z rodzicami zarabiającymi tyleż, lecz obciążonymi 6-gim lub więcej dziećmi. Ba! Jak wiadomo, najliczniejsze rodziny są właśnie jeszcze o wiele biedniejsze. Coż za porównanie z rodzicami, mającymi dochód ponad 500 zł. i posiadającymi mało dzieci („z zasady”)! Oczywiście obywatel dużo zarabiający ponosi odpowiednio duże ciężary, przysługujące więc powinny mu należyte uprawnienia. Zgoda. Ale z dwóch niesprawiedliwości (chcę być zupełnie obiektywny) uważam za bardziej ludzkie wybranie tej o wiele mniej szłej.

Wniosek chyba zbyteczny.

I jeszcze jedno. Protekcja! Ten wyraz jest na ustach ogromnej większości matek i ojców zdających działy. Jest w tym chyba nieco przesady, ale fakt istnienia i działania protekcji w związku z przyjęciem do szkół państwowych ma miejsce.

Co, jak co, ale sądownictwo i szkolnictwo winny być bez skazy.

OBSERWATOR.

OGŁOSZENIA LEKARSKIE

Zakład Ortopedyczny I. ZAWODNIKA

WARSZAWA, LESZNO 25. Tel. 11-98-14. Rok założenia 1910
Wykonywa: Aparaty lecznicze (system Hessinga), ręce i nogi sztuczne, gorsety prostujące, bandaże rapturkowe, pasy brzuszne i t. p. Specjalny oddział obuwia ortopedycznego. Wszystkie wykonywane są według ostatnich wymagań ortopedii chirurgicznej.

Dr. Daniel GISER
WENERYCZNE PĘCIOWE
Lecznica własna Chmielna 47 od 10-8.

Dr. ŻURAKOWSKI
WENERYCZNE, SKÓRNE, PŁCIOWE
Kobiety przyjmie lekarka Dr. Aniela Rataj
11-1 2-8 Niedz. 11-1
GABINET ELEKTROLIZACYJNY
CHMIELNA 25

Dr. K. KRAJEWSKI
WENERYCZNE, płciowe, pęcherza, prostaty. Elektrolizacja.
Przyjmuje w swojej prywatnej lecznicy
Chmielna 56 od 9 rano do 8 wiecz.

Czytajcie prasę socjalistyczną

Zaostrzenie sytuacji między Japonią i Sowietami

Zbrojne przygotowania ZSSR

Incydenty graniczne wywołały zaniepokojenie w Japonii

We wtorek odbyło się posiedzenie japońskiej rady przybocznej pod przewodnictwem premiera ks. Konoye w sprawie pogranicznego incydentu w Hunszun. Wkrótce potem odbyła się konferencja ministrów wojny z ministrem spr. zagr., na której zastanawiano się nad postępowaniem Rządu japońskiego, wobec tego, iż Moskwa wzbrania się zająć w tej sprawie jasne stanowisko. Dotychczas na wszystkie oficjalne protesty w Moskwie i w Charchinie oraz na bezpośrednie wystąpienia dowódcy japońskich wojsk na odcinku Hunszun, odpowiadało wybijając, lub stwierdzano ze strony sowieckiej, że zajęta przez wojska sowieckie wyżyna należy do obszaru ZSSR.

NOWE WEZWANIE TOKIO DO MOSKWY.

Prasa japońska donosi, że Rząd japoński wydał ponownie do władz sowieckich wezwanie natychmiastowego wycofania wojsk sowieckich ze spornej strefy na granicy mandżursko-sowieckiej. Równocześnie mają się toczyć w dalszym ciągu między Rządami Mandżukuo a ZSSR. układy w sprawie załatwienia tego incydentu. Prasa dodaje, że atmosfera stworzona przez ten incydent jest bardzo napięta i towarzyszą jej polityczne wyrażają obawy, co do pomyślnego załatwienia tego incydentu.

AMBASADOR SZIGEMITSU PRZERWAŁ URLOP.

Agencja Domei donosi: Ambasador japoński w Moskwie Szigemitsu, który znajduje się w podróży po Europie, odleciał wczoraj samolotem ze Sztokholmu do Moskwy, aby wziąć udział w układowach w sprawie naruszenia przez dżidzi sowieckie granicy Mandżukuo.

Spokój i zadowolenie zapewnia
GUM...?
BANZAY
ULTRA-SILCO

Wiadomości różne

Kapitan armii rumuńskiej Aleksander Papana rozbił w czasie przemyślowego lądowania w miejscowości Norwald w stanie Connecticut samolot, na którym zamierzał dokonać lotu Nowy Jork-Bukareszt. Lotnik wyszedł z katastrofy cało.

PAT donosi: Komunistyczna „Humanite” donosi z Grenoble, że w niedzielną wieczorem w parku, w którym następnego dnia popołudniu dep. Thorez, sekretarz generalny partii komunistycznej Francji miał wygłosić wielką mowę, zalecono bombę. „Humanite” pisze, że tylko dzięki czujności partyjnej służby porządkowej partii udało się zapobiec zamachowi, którego inicjatorem miał być jeden z kierowników partii doriotowskiej w Grenoble.

PARYŻ PAT donosi: Emigrant niemiecki, przebywający w Paryżu, który był przez dłuższy czas sekretarzem Lwa Trockiego w czasie kiedy Trocki mieszkał w Barbizon pod Paryżem, Rudolf Clement zniknął bez śladu od dnia 12 lipca. Clement był ostatnio sekretarzem t. zw. 4 międzynarodówki i mieszkał w Paryżu pod nazwiskiem Bertrand. Organizacja „trockistów” zgłosiła za pośrednictwem adwokata Rosenthala doniesienie do prokuratury Republiki, wyrażając obawę, że Clement mógł zostać porwany przez agentów G. P. U.

W Budapeszcie Sąd Apelacyjny odrzucił prośbę, wniesioną przez obrońcę przewoźnika węgierskiej partii narodowo-socjalistycznej Szalasy'ego o wypuszczenie go na wolność za kaucję 10.000 pengo. W uzasadnieniu tej decyzji sąd podkreślił, że złożenie tej sumy nie usunęło możliwości ewentualnej apelacji Szalasy'ego. Jak wiadomo, sąd apelacyjny zaskarżył Szalasy'ego na 3 lata aresztu.

ZBROJNE PRZYGOTOWANIA ZSSR.

Przygotowania Sowietów do wojny na Dalekim Wschodzie zdają się wkraczać w ostateczną fazę. Świadczy o tym między innymi fakt, że dowódca specjalnego korpusu wojsk dalekowschodnich marsz. Blücher został mianowany dowódcą frontu dalekowschodniego. Jednocześnie na całym Wschodzie sowieckim ogłoszono stan wojenny. Mieszkańcom po godz. 10 wieczorem nie wolno ukazywać się na ulicach miast i wsi. O tej godzinie zamykane są wszystkie lokale publiczne, jak kina, teatry, restauracje. Z głębi Rosji wciąż napływają nowe jednostki wojskowe, które są wyładowywane wyłącznie w nocy.

NOTA JAPONSKA

TOKIO (PAT). — Agencja Domei donosi z Hunszun, że dwaj parlamentariusze japońscy z białą chorągwią wyruszyli w poniedziałek o godz. 18.50 z punktu granicznego na terytorium mandżurskim z notą, wystosowaną przez lokalne władze wojskowe japońsko-mandżurskie do dowódcy wojsk sowieckich w m. Nowokijewsk. Obaj parlamentariusze zostali przyjęci przez dowódcę patrol japońskiej żandarmerii, jeden podoficer został ranny. Ministerstwo Spraw Zagranicznych Mandżukuo złożyło protest na ręce sowieckiego konsula generalnego. Spodziewany jest za dwa dni.

lek o godz. 18.50 z punktu granicznego na terytorium mandżurskim z notą, wystosowaną przez lokalne władze wojskowe japońsko-mandżurskie do dowódcy wojsk sowieckich w m. Nowokijewsk. Obaj parlamentariusze zostali przyjęci przez dowódcę patrol japońskiej żandarmerii, jeden podoficer został ranny. Ministerstwo Spraw Zagranicznych Mandżukuo złożyło protest na ręce sowieckiego konsula generalnego. Spodziewany jest za dwa dni.

Sesja nadzwyczajna Rady Z.S.S.R.

Zmiana Rządu

MOSKWA (PAT). Na wtorkowej sesji najwyższej rady ZSSR ukończono prezydium w składzie przewodniczącego, sekretarza, 17 zastępców przewodniczącego — przedstawicieli 17 republik autonomicznych i 20 okolków. Przewodniczącym prezydium wybrano Badajewa „starego bolszewika”, sekretarzem Kozłowa.

NOWE ZAJŚCIA POGRANICZNE SOWIECKO - JAPONSKIE TOKIO, (PAT). Koło miejscowości Hutin na wschodniej granicy Mandżukuo w odległości 350 km. na północ od Władywostoku, oddziały sowieckie ostrzeliwały patrol japońskiej żandarmerii, jeden podoficer został ranny. Ministerstwo Spraw Zagranicznych Mandżukuo złożyło protest na ręce sowieckiego konsula generalnego. Spodziewany jest za dwa dni.

publik autonomicznych i 20 okolków. Przewodniczącym prezydium wybrano Badajewa „starego bolszewika”, sekretarzem Kozłowa.

PRZEWODNICZĄCY RADI KOMISARZY LUDOWYCH BULGANIN PODAŁ SIĘ WRAZ Z CAŁYM RZĄDEM DO DYMISJI, KTÓRA ZOSTAŁA PRZYJĘTA, przy czym najwyższa rada wyraziła następującemu Rządowi wotum zaufania.

Z krytyką poszczególnych komisarzy wystąpili Ugarow, Szakiradow, literat Kolcow i Kosarow. Wszyscy mówcy atakowali komisarzy zdrowia publicznego Czesnakowa, domagając się jego ustąpienia, motywując to tym, że Czesnakow m. in. nie „oczyścił” dotychczas swego resortu ze szkodników i wrogów ludu.

Krytykowano również Tiurkina, komisarzy oświaty, Wachruszewa komisarzy przemysłu lokalnego, komisarzy rolnictwa Lobowa i komisarzy domen państwowych Sznypowa oraz Lubimowa komisarzy handlu. Co do tych komisarzy mówcy nie domagali się ich ustąpienia, lecz tylko polepszenia pracy i usunięcia błędów.

Komisarzowi Tiurkinowi postanowiono m. in. zarzut, iż prawie pół miliona dzieci pozostaje poza szkołą.

Najwyższa rada poleciła dotychczasowemu premierowi Bułganinowi sformułowanie nowego Rządu. Nie ulega wątpliwości, że w skład nowego Rządu nie wejdzie dotychczasowy komisarzy zdrowia Czesnakow. Inni komisarze, którzy działalność zostali poddani krytyce, otrzymają tylko napomnienia. Nie jest jednak wykluczone, że w najbliższym czasie zostaną oni „zlikwidowani”.

Delegacja Wileńskiej Izby Przemysłowo-Handlowej jedzie do Kowna

RYGA (PAT). — Donoszą z Kowna: W dniu dzisiejszym przybyła do Kowna pierwsza oficjalna delegacja wileńskiej Izby Przemysłowo-Handlowej, złożona z 7 osób. Przewodniczyć jej będzie prezes Izby p. Ruciński. Jak podaje prasa litewska, delegacja zabawi na Litwie około tygodnia. Po zapoznaniu się z Kownem i jego zakładami przemysłowymi, uda

się ona do Kłajpedy i Szawel. Celem tej podróży jest zaznajomienie się na miejscu z warunkami spławu drewna, transportu towarów oraz portem kłajpedzkim. Poza tym delegacja zapozna się z możliwościami zakupu towarów na Litwie. Członkowie polskiej delegacji będą oficjalnymi gośćmi litewskiej Izby Przemysłowo-Handlowej.

Po zgonie królowej rumuńskiej

MINISTER SZEMBEK REPREZENTUJE PREZYDENTA Z polecenia pana Prezydenta Rzeczypospolitej pan minister Szembek, podsekretarz stanu w Min. Spr. Zagr., będzie reprezentował pana Prezydenta w charakterze ambasadora zwyczajnego na uroczystościach pogrzebowych królowej Marii rumuńskiej.

KONDOLENCJE

Po otrzymaniu wiadomości o zgonie królowej Marii wiceminister Szembek

w towarzystwie pełniącego obowiązki dyrektora protokołu p. M. Morstina udał się do ambasadora Rumunii p. K. Franasovici, aby złożyć kondolencje w imieniu pana Prezydenta R. P. i Rządu. (PAT).

W związku ze zgonem królowej Marii rumuńskiej Pan Prezydent R. P. wysłał z Laurany do J. K. M. króla Rumunii Karola II-go telegram kondolencyjny. Również depesze kondolencyjne wysłał pan Marszałek Smigły - Rydz i min. Beck pod adresem odpowiednich mini-

Czy chleb ma być droższy?

Komisja Specjalna Sejmu uchwaliła opłaty od maki i kaszy

Przez cały dzień wtorkowy obradowała Komisja Specjalna Sejmu nad projektem ustawy o środkach finansowych na popieranie kształtowania cen artykułów rolniczych.

Pos. Sobczyk, jako sprawozdawca, podnosi, iż obecne układanie się cen zboża sprawiło, że wydanie tej ustawy jest rzeczą pilną. Ustawa wychodzi z założenia, że poziom cen żyta poniżej 20 zł. za 100 kg. jest gospodarczo szkodliwy. Dlatego jeżeli w ciągu 20 dni przeciętna cena na giełdzie warszawskiej spadnie niżej oraz w każdym z ostatnich dni tego okresu będzie niższa od tego poziomu, wtedy ustawa przewiduje opłatę od maki i kaszy, o ile nie są one przeznaczane do spożycia we własnym gospodarstwie producenta lub pracownika rolnego, albo też na wywóz zagranicę. Kwoty te przekazywane będą na specjalny rachunek, a Skarb Państwa doda od siebie dotację w wysokości połowy tej kwoty, która wpłynie z opłat. Techniczną stronę wykonania pozostawia się rozporządzeniu Ministra Skarbu w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

Sprawozdawca wnoszą szereg poprawek, w większości uzgodnionych z Rządem.

W krótkich zapytaniach pod adresem referenta pos. Waszkiewicz za pytał:

— Dlaczego w projektowanym

składzie Komisji, o której mówi art. 8 pominięto zupełnie przedstawicieli organizacji zawodowych pracowników, względnie Spółdzielni Spożywców?

W dyskusji zabrał głos p. in. pos. Zakrocki.

P. Zakrocki: Cały ciężar utrzymania opłacalnych cen rolniczych ustawa przerzuca na miasto. Wywola to skutki niebezpieczne, albowiem, mimo zmniejszenia siły nabywczej konsumenta miejskiego, zwłaszcza robotnika, cena chleba będzie utrzymywana na niezmiennym poziomie. Nie mogę się zgodzić z p. referentem, który chce usztywnić opłatę na 3 złote. Uważam, że winna tu być zastożowana elastyczność w zakresie wysokości tej opłaty. Trudno jest mówić o tej ustawie, kiedy wiele zasadniczych elementów odsyła ona do rozporządzeń wykonawczych. Charakterystycznym jest dla niej, że jak wynika z art. 7 mamy uchwalając wydatek ze Skarbu Państwa w postaci dopłaty do sum uzyskanych z opłat, których wysokości zupełnie nie znamy.

USTAWA ANTYSPOŁECZNA

Pos. Waszkiewicz. Ustawa ta jest rzeczywiście antyspołeczna, albowiem ciężar opodatkowania godzi w warstwy najbardziej potrzebujące. Im kto bowiem jest biedniejszy, tym więcej będzie płacił. W bud-

żecie bezrobotnego wydatki na żywność wynoszą 70 procent wszystkich wydatków w budżecie robotnika 63 proc., pracownika umysłowego 30 proc., zaś u dyrektora wielkiej fabryki tylko kilka procent. Bezrobotni więc będą dźwigali największy ciężar i na nich ma się opierać opłacalność rolnictwa. Ustawa w obecnej postaci jest o tyle jeszcze niebezpieczna, że może doprowadzić w pewnych wypadkach do wzrostu cen chleba. Bylibyśmy wdzięczni Rządowi, gdyby obawy co do tego rozprószył. Ustawa obciąża społeczeństwo sumą, jak na nasze stosunki, dużą. Na każdej sesji, nawet nadzwyczajnej, widzimy co raz to nowe podatki i opłaty, czyli w obciążeniu ludności brniemy coraz dalej. Jeśli utrzymanie cen zboża jest już taką ważną sprawą narodową, to niech świadczą na to wszyscy. Tymczasem koszt świadczeń przerzuca się tylko na miasto. Nie jest to dobra polityka, gdyż hamuje możliwości urbanizacji, na której nam wszystkim tak zależy. Z TYCH WSZYSTKICH WZGLĘDÓW ZA USTAWĄ GŁOSOWAĆ NIE BĘDĘ.

Ustawę uchwalono z poprawkami referenta, za którymi wypowiedział się p. wicepremier Kwiatkowski.

Skrzydła włoskie

na Półwyspie Pirenejskim

Statystyka samolotów włoskich walczących po stronie generała Franco w Hiszpanii stała się tematem licznych komentarzy dzienników londyńskich.

Według „Daily Telegraph and Morning Post” najciekawszym jest to, że dzienniki włoskie reprodukcją tę statystykę w chwili, gdy we Włoszech daje się zauważyć pewne zniecierpliwienie z powodu zwłoki w wprowadzeniu w życie układu włosko-angielskiego.

„Times” również publikuje statystykę, według której wynika, że 7.565 lotów było wykonanych przez lotnictwo włoskich w ciągu 2-go kwartału b. r. i zaznacza, że bardzo poważną część lotnictwa

włoskiego znajduje się w Hiszpanii i bierze udział w wojnie hiszpańskiej.

„News Chronicle” w korespondencji z Rzymu zaznacza ze swej strony, że we Włoszech nie ukrywa się dominującej roli lotnictwa włoskiego w wojnie hiszpańskiej.

Proszek do BÓLU GŁOWY
DLA DOROSŁYCH I DLA DZIECI
KOWALSKINA
stosuje się również
PRZY PRZEZIEBIENIU
GRYPE I KATARZE

WIADOMOSCI SPORTOWE

LEKKOATLETYKA

ZWYCIĘSTWO WALASIEWICZÓWNY I GĄSOWSKIEGO W BERLINIE

We wtorek wieczorem odbyły się w Berlinie wielkie międzynarodowe zawody lekkoatletyczne z udziałem wielu wybitnych lekkoatletów szeregu państw Europy. Duże zainteresowanie wywołał start Polaków.

Na 100 m. pań Walasiewiczówna wygrała zdecydowanie i bez najmniejszego wysiłku, prowadząc od startu do mety. Walasiewiczówna uzyskała czas 11,8 sek. Druga z kolei Niemka Zimmer osiągnęła zaledwie 12,5, a trzecia Niemka Albus — 12,6.

Na 800 m. panów wygrał również pewnie Gąsowski, który w połowie drugiego okrążenia objął prowadzenie, nie oddając go już do końca. Gąsowski ukończył bieg o 10 m. przed Holendrem Boumanem. Czas Gąsowskiego wynosił 1:53,1 a czas Boumana 1:54,2.

Trzeci z Polaków Staniszewski niestety zawiódł. Startował on na 1500 m. będąc przez wszystkich typowany na zwycięzcę. Polak początkowo znajduje się na dalekim miejscu. Trzykrotnie usiłuje on wyjść na czoło, ale zamknięty przez Niemców zostaje zepchnięty na dalsze pozycje. Dopiero na finiszu Staniszewski wyprzedza się na trzecią pozycję, ale w ostatnich sekundach mija go Niemiec Schaumburg, tak że ostatecznie Polak sklasyfikował się na czwartym miejscu. Wyniki techniczne: 1) Jacob (Niemcy) 3:58,2, 2) Norman (Fr.) 3:59,4, 3) Schaumburg (N) 3:59,6, 4) Staniszewski 4:00.

LEKKOATLETYCZNE MISTRZOSTWA POLSKI

Lista zgłoszeń do lekkoatletycznych mistrzostw Polski obejmuje wszystkie okręgi. Z czołowych zawodników zabraknie na starcie jedynie Kucharskiego, który prosił P. Z. L. A. o zwolnienie go od startu, gdyż czuje się jeszcze ciągle niedysponowany. Listę zgłoszeń otwiera okrąg białostocki z Zastoną na czele. Kraków zgłasza Cracovię z Soldanem i Flakią na czele. Lublin m. in. Flisa, Lwów Danewskiego i Hapala, Łódź Mittelstedta, Białystok go i Kurpesę, Polesie i Wołyń po je dnym zawodniku (Pieczko i Cybulski), Pomorze Duncskiego, Kramka, Kordasa, Mikrutów, Węgrowskiego i in. Poznań braci Hefmannów, Klemczaka, Popka, Schmidta i Tesierowskiego, Śląsk Chmiela, Drodzowskiego, Piłata, Schneidra, Kraczyka, Muchę, Kocota, Węglarczyka, Praskiego, Bankowiaka, Wilno Wojtkiewicz, Zylwicz, Naj bliżej zgłosiła naturalnie Warszawa. W AZS widzimy m. in. nazwiska Metelskiego, Sulikowskiego, Trojanowskiego, w Warszawiance Fiedraka, Gburczyka, Gierut, Hankego, Kusocińskiego, Moronczyka, Marynowskiego i Wirkusa, w Syrenie Noji, Ślasku i Staniszewski, w Polonii Luckhaus, Maszewski, do niedawna wlinianin Hanke. Z innych klubów warszawskich zgłoszone są PZL, Orzeł, Żagiew, Orkan, KS, oraz RKS Skra (Mula i Warszawski).

Jak się dowiadujemy na mistrzostwach nie dojdzie jednak do zapowiadanego pojedynku między Noji i Kusocińskim na 5 km., gdyż Noji zamierza biegać tylko 1500 metr., by nie forsować się zbyt przed meczem Polska — Norwegia, który odbędzie się w Oslo 8 i 9.8. Z tych samych również względów Gąsowski startował ma tylko w biegu na 400 metr. Staniszewski zaś na 800 metr. W biegu na 5 km. Kusociński będzie więc miał jako głównych przeciwników Marynowskiego i Wirkusa.

KOLARSTWO

MIESIĄC PROPAGANDY KOLARSTWA ROBOTNICZEGO.

Ożywienie w kolarstwie robotniczym jest coraz większe. Na zebrał się sekcji kolarskiej Drukarza, dokonano podziału mandatów wśród członków Zarządu. Kierownikiem ze stał znany kolarz J. Maślankiewicz, skarbnikiem Z. Kawa, sekretarzem Rudnicki, gospodarzem Wł. Ziolkowski.

Sekcja Drukarza urządza na początku sierpnia wyścig szosowy na dystansie 75 km. o nagrodę prezesa Klubu Smoleńskiego.

Drukarz dla ścigania młodych robotników do sekcji kolarskiej urządził 20 lipca do 20 sierpnia mie-

siąc propagandy kolarstwa, w czasie którego nowozgłaszający się do klubu nie placą wpisowego.

Przykład Drukarzy powinien zachęcić inne kluby do głoszenia misji propagandy kolarstwa.

Termin wyścigu Warszawa - Radom - Warszawa zbliża się.

BELGIA PROWADZI W TOUR DE FRANCE.

11 etap Tour de France prowadzi z Motpolier do Marsylii na dystansie 223 km. wygrał Włoch Bartali w czasie 6:52:10 przed Belgiem Vorwecke i Francuzem Loduq.

W ogólnej klasyfikacji prowadzi Belg Verwaecke w czasie 69:03:37.

W klasyfikacji zespołowej prowadzenie w wyścigu objęli Belgowie w ogólnym czasie 207:39:01. 2) Francja, 3) Włochy, Luksemburg i Szwajcaria zajmują piąte miejsce, drużyna hiszpańska - holenderska szóste, a Niemcy ósme miejsce.

TENIS

PRZED MECZEM TENISOWYM Z CZESZKAMI

W poniedziałek na kortach Legii odbyły się spotkania treningowe przed meczem tenisowym pań Polaka — Czechosłowacji. W grze pojedynczej Luniewska pokonała Siodówną 6:4, 7:5, w grze podwójnej zaś para Luniewska, Siodówna wygrała seta z parą Jędrzejowska, Lili-pówna 6:3. Na meczu z Czechkami grać będzie w singlu obok J. Jędrzejowskiej w razie choroby Jacobsonowej Luniewska, w debłu zaś para J. Jędrzejowska i Z. Jędrzejowska względnie W. Jędrzejowska i Siodówna.

TENISISCI ZAPROSZENI DO Sopot

PZLT otrzymał zaproszenie dla Tłoczyńskiego, Baworowskiego i Hebda na międzynarodowy turniej tenisowy w Sopotach w dn. 2 — 7 lipca w Sopotach. PZLT, z zaproszenia tego skorzysta, zaproponował organizatorom jednak zaprosze nie również Spychały, by w ten sposób mogli grać w turnieju tym dwie pary polskie.

PIŁKA NOŻNA

UNIA LUBELSKA ZAMIERZA PROTESTOWAĆ

Jak wiadomo, wydział gier PZPN zweryfikował mecz o wejście do Ligi między Unią a Legią 1:0, jako walkower dla Legii za wstawienie przez Unię graczy nieuprawnionych do gry. Klub lubelski uważa jednak, że został wprowadzony w błąd przez SI. OZPN, do którego gracz ci po przednio był zgłoszony i zamierza od decyzji wydziału gier wnieść odwołanie. Na zebranie wydziału gier przybył ma specjalna delegacja Unii i przedstawił przebieg całej sprawy.

ROŻNE WIADOMOSCI

NARCZARZE NIE WEZMĄ UDZIAŁU W OLIMPIADZIE ZIMOWEJ

Na zapytanie dziennikarzy fińskich, czy narciarze wzięliby udział w olimpiadzie zimowej, która się odbędzie w Oslo, prezydent międzynarodowej Federacji Narciarskiej mjr. Oestgaard oświadczył, że narciarze nie wezmą udziału w grzyskach zimowych bez względu na kraj, w którym igrzyska się odbywają. Uchwała kongresu Międzynarodowej Federacji Narciarskiej jest bardzo wyraźna. Dopóki Międzynarodowy Komitet Olimpijski nie zrewiduje swego stanowiska wobec nauczycieli narciarstwa i kwestii amatorstwa, igrzyska zimowe odbywać się będą bez udziału narciarzy.

NARODOWA OLIMPIADA LITEWSKA

W Kownie w obecności prezydenta Litwy, Smetony, nastąpiło otwarcie narodowej olimpiady litewskiej, zorganizowanej z okazji dwudziesto lecia niepodległości Litwy. W olimpiadzie biorą również udział przedstawiciele wszystkich ośrodków litewskich z emigracji, a m. in. przybyła także drużyna litewska z Wilna.

Jak w czasie najazdu Hunnów Powojenne wędrówki ludów

Od 1500 lat nie było tak wielkiej międzynarodowej fali uchodźców

Ukończona świeżo międzynarodowa konferencja w Evian, poświęcona emigracji, jest jednym z rozdziałów tego zagadnienia, które stało się aktualne po ukończeniu wojny światowej. Przewroty polityczne i społeczne, wojny, zamieszki, zmiany granic, wywołały prawdziwą wędrówkę ludów, której równie oddawna nie znają dzieje. Objaw ten występuje z niezwykłą siłą w najrozmaitszych punktach globu.

Określając liczbowo w najogólniejszych zarysach kategorie i cyfry emigrantów powojennych, należy wymienić: 1½ miliona Rosjan, którzy opuścili Rosję, 1½ miliona Greków, wygnanych z Turcji; 350.000 Ormian z Azji Mniejszej, 120.000 Bułgarów z Grecji; 25.000 Asyryjczyków z Iraku; 135.000 Żydów z Niemiec. Włączyć tu dalej należy emigrantów włoskich z Włoch, rozpoczynając się emigrację hiszpańską, nie mówiąc już o drobniejszych wielobarwnych grupach społecznych i politycznych. Od 1500 lat — stwierdzają historycy — nie zdarzyła się równie liczna emigracja na świecie. Konkurować z obecnymi czasami może jedynie okres, któremu nadały piętno najazdy Hunnów i Tatarów i wywołane przez nich wielkie emigracje.

Emigracja Rosjan „białych” należy do najwcześniejszej i obfituje w tragiczne momenty. Z chwilą dojścia komunistów do władzy rozpoczęła się ucieczka we wszy-

stkie strony świata. Do najbardziej znanych należy marsz 14.000 ludzi pod dowództwem gen. Tolstojana wzdłuż morza Kaspijskiego. Torturowani przez głód i choroby przebyli setki mil przez stepy w kierunku Aleksandrowska. Cztery piąte zginęły po drodze, reszta do tarła do Basy nad zatokę Perską i oddała się pod opiekę angielską. Anglicy, nie wiedząc co zrobić z tą masą ludzi, wysłali ich kolejno poprzez Arabię, Indie, półwysep Malajski i Chiny do Władywostoku, gdzie pozostały szczątki Rosji białej. Gdy Władywostok upadł, rozpoczęła się nowa wędrówka.

Potem były syberyjskie pociągi śmierci z emigrantami, uciekającymi do Chin. Tysiące zginęły w drodze z nędzy i głodu. Liczbę Rosjan, którzy dostali się do Chin obliczają na 100.000. Żyją oni tam w największej nędzy życia.

które nie różni się od warunków kulisów chińskich.

Następnie należy się uwaga

135.000 emigrantów rosyjskich z Krymu, którzy uciekali poprzez morze Czarne. W r. 1920 było ich

pełno w Konstantynopolu. Spali w barakach, na ulicach, umierali z głodu na bruku. Los następnie zgłodził im najrozmaitsze koleje. 3.000 wylądowało w Bizercie (w Tunisie francuskiej), gdzie przezwrotnie wstąpili do Legii Cudzoziemskiej. Niektórzy osiedlili się na Korsyce, inni znów w południowej Ameryce. W r. 1925 fala emigrantów spłynęła z Konstantynopola.

Wstrząsające są dzieje 1.700 uchodźców z Władywostoku. Uciekli oni z tego miasta, gdy dostało się w ręce Sowietów. Na 15 małych statkach udali się w drogę. Chcieli wylądować w Korei, ale władze tamtejsze nie pozwoliły im na to. To samo powtórzyło się w Szanghaju z władzami chińskimi. Udał się w dalszą podróż. Koło Sumairy część statków padła ofiarą burzy. Dalsze etapy tej niebezpiecznej wędrówki stanowiły

Filipiny, a wreszcie San Francisco. Tam wkońcu zlitowały się nad nimi władze amerykańskie, pozwoliły im wysiąść i osiedlić się. Ci, którzy tam dotarli, znaleźli dach nad głową i pracę.

We Francji żyje obecnie około 400.000 emigrantów rosyjskich. Uprawiają rolę w Gaskonii. Spotkać tam można również kalmuckich budystów. W trzech dzielnicach Paryża są całe ulice niemalże wyłącznie zamieszkałe przez Rosjan, przeważnie z trudem zdobywających chleb codzienny. — Wielka ich liczba pracuje w fabrykach Citroena i Renault. Część z nich w dalszym ciągu wchodzi w skład zdyscyplinowanych organizacyj wojskowych.

Straszny był los emigracji ormiańskiej z Azji Mniejszej, wygnanej tam przez Turków, którzy spalili miasta i wsie. Ilość strat wynosiła w tym wypadku od 50 do 90%. W niebezpiecznych warunkach uciekali Grecy z Azji Mniejszej po wojnie grecko-tureckiej, w której Grecja poniosła klęskę. 12.000 straciło życie w czasie pożaru Smyrny.

A potem zaczęła się emigracja z Włoch, z Hiszpanii, za Primo de Riverę, potem za republiki, a obecnie w czasie szalejącej od dwóch lat wojny domowej. Księga emigracji światowej nie jest jeszcze zamknięta. Świeżo uciekają z okupowanej przez Prusaków Austrii.

Głos Gustawa V utrwalony na płytach

Niedawno ukazały się w Szwecji w sprzedaży płyty gramofonowe z przemówieniem króla Gustawa V, wygłoszonym na stadionie stołkholmskim z okazji uroczystości 80-tych urodzin króla. Płyty te cieszą się ogromnym powodzeniem wśród całego społeczeństwa szwedzkiego. Dotąd sprzedano już kilkadziesiąt tysięcy płyt. Dochód ze sprzedaży płyt przeznaczono na zasilenie funduszu do walki z paraliżem dzieci-

cym i chorobami reumatycznymi, który utworzono celem uczczenia urodzin królewskich. W dniu urodzin Gustawa V zebrano już na ten cel ponad 4 miljn. koron, jednakże wpływy w ciągu roku zarówny ze składek publicznych, jak i z dochodów ze sprzedaży specjalnych kart pocztowych, papierosów i depeż luksusowych, wspomnianych płyt i t. d. wzrosną zapewne do 5 miljn. koron.

Niewinne ofiary wojny

Po wojnie światowej pozostawili Francji setki tysięcy sierot, pozbawionych opieki, utrzymania,

Francja zaadoptowała milion sierot po wojnie światowej

a często i dachu nad głową. Los niewinnych ofiar wojny w kraju, którego wschodnia i północna połacie zostały zniszczone przez najeźdźców, stał się troską serdeczną zarówno całego społeczeństwa jak i Rządu Republiki. Tak wielkiemu zadaniu, jakim musiało być zaopiekowanie się milionem blisko dzieci i młodocianych, zabezpieczeniem ich potrzeb materialnych i moralnych, kształceniem i wychowaniem, nie mogły oczywiście, podjąć wysiłki indywidualne ani grupowe, ani też hojne ofiary i pomoc, z jaką przyszły różne instytucje z krajów alianckich, z Anglii i Stanów Zjednoczonych.

To też już w r. 1918 powierzył Rząd i parlament Wydziałowi Narodowej Opieki nad Inwalidami wojennymi pełnienie odpowiedzialnej i ofiarnej misji opieki nad sierotami, opieki, która ma zastępować opiekunów przyrodzonych — rodziców. Ustawa o wykonywaniu tej opieki, uchwalona przez parlament francuski, mówi:

„Francja adoptuje sieroty, których ojciec lub opiekun padł na polach bitewnych; oraz te, których ojciec, matka lub opiekun zmarł z odniesionych ran, z chorób nabytych podczas wojny”.

Narówni z sierotami podlegają opiece narodziłe dzieci urodzone przed zawarciem pokoju i w ciągu 10 miesięcy po tej dacie, których rodzice ew. opiekunowie nie są w stanie, na skutek ran czy chorób spowodowanych wojną, pełnić swoich obowiązków podopiecznym.

„Dzieci adoptowane przez naród, mają prawo do korzystania z

opieki, pomocy moralnej i materialnej państwa aż do osiągnięcia pełnoletności”.

Tak brzmiała ustawa. A w skutku tej ustawy liczba dzieci adoptowanych przez państwo wyniosła 986.597!

Jak się wyraża w cyfrach opieka nad tymi, którym Francja zastępuje rodziców? Subwencje na utrzymanie wynosiły dotąd 770 milionów franków; subwencje na koszty wykształcenia zawodowego — 336 milionów franków; subwencje na kształcenie w szkołach średnich i wyższych — 623 miliony franków.

W wyższych zakładach naukowych, należących do państwa, kształcą się: 208 w szkole Politechnicznej, 82 — w szkole Górniczej, 50 — w Instytucie dróg i szos, 103 — w Szkole Centralnej, 461 — w Saint Cyr (szkole wojskowej), 9 — w szkole morskiej, 321 — w szkole Normalnej, 52 — w akademii sztuki stosowanej i rzemiosł, 16 — w akademii sztuki etc. etc.

Nad zdrowiem i wykształceniem fizycznym adoptowanych czuwać mają także i rządowe instytucje medyczne. Koszty tej opieki wyniosły z góry 430 milionów franków. Na koszty sytuowania zawodowego wychowawców po ukończeniu szkół asygnowano ok. 71 milionów franków.

Wdzięczny naród i kraj nie pozostawił bez opieki skutecznej i troskliwej miliona blisko dzieci i młodocianych, którym najazd nieprzyjacielski i wojna długotrwała odebrały rodziców. Francja spłaca

swój dług wobec obrońców, którzy padli na szanach pod Verdun i na polach Szampanii.

Teatry francuskie

Olbrzymie subwencje uchwalone zostały przez parlament francuski dla teatrów rządowych w Paryżu i na prowincji. Podniesiono dotychczasowe subwencje o wielkie sumy. Opera Paryska i Opera Komyczna miały dotąd 12 milionów i 5 milionów rocznej subwencji. Powiększono subwencje do łącznej sumy 43 milionów, co stanowi podwyżkę 14 milio-

nów dla Opery i 10 milionów dla Opery Komicznej. Subwencje teatrów dramatycznych Odeon podniesiono do sumy 3 milionów zamiast dawnego miliona i 600.000 franków. Teatry prowincjonalne, które dotąd otrzymywały 1.400.000 fr. subwencji otrzymują obecnie 3.400.000 fr., a więc podwyżka subwencji wynosi 2 miliony franków.

Największym producentem srebra w Europie jest Jugosławia

W ramach planu uprzemysławiania Jugosławii rozbudowane zostały m. in. bardzo poważnie kopalnie srebra w Bor i Trepcza. Rozbudowa tych kopalń zapewniła Jugosławii bardzo poważne zwiększenie wydobycia tego kruszcza, stawiając Jugosławię na pierwszym miejscu wśród producentów srebra w Europie.

Dotychczas produkcja roczna srebra w Jugosławii nie przekra-

czała 300 kg. rocznie, gdyż wielkie ilości rud srebrnych przerabiane były zagranicą. Obecnie, po całkowitym zakończeniu robót inwestycyjnych, modernizujących istniejące dotychczas zakłady, produkcja srebra ma być doprowadzona do 60.000 kg. rocznie. Podjęcie produkcji w zwiększonych rozmiarach nastąpić ma już w końcu przyszłego roku.

Kąpiel słoni

Pomnik Tycho de Brahe

Na wyspie szwedzkiej Ven, w archipelagu Oresund, wzniesiony będzie pomnik ku czci wielkiego astronoma skandynawskiego, Tycho de Brahe. Szwedzka Akademia Sztuki przeznaczyła na budowę pomnika 20.000 koron, pozostała zaś niezbędna kwota w wysokości 10.000 kor. zebrana została ze składek publicznych. Pomnik, projektu rzeźbiarza szwedzkiego Ivara Johanssona, stanąć ma w pobliżu ruin zamku Uranienborgu, w którym słynny astronom

dokonywał wielu obserwacji, wzbogacając wiedzę cennymi zdobyczami. Projekt pomnika przedstawia postać znakomitego astronoma z głową wzniesioną w kierunku nieba. Pomnik ten przypomina nieco słynną statuetkę Balzaca dłuta Rodina. Posąg wyrzeźbiony z granitu szwedzkiego mierzy 3 mtr. wysokości. Tycho de Brahe urodził się w 1546 r. obecnie prowincji Szwecji Scania, która należała wówczas do Danii.

Ludność Szwecji

Jak wynika z ostatnich danych oficjalnych, ludność Szwecji na dzień 1 stycznia r. b. wynosiła 6.284.722 osoby wobec 2.266.888 przed rokiem. W ciągu ubiegłego roku liczba mieszkańców Szwecji zwiększyła się zatem o 17.834 osoby, osiągając maksimum przyrostu na przestrzeni ostatnich 2 lat. Rekord osiągnęła liczba zawartych w roku ubiegłym małżeństw. W r. 1937 przypadło na 1000 mie-

szkańców 8,67 małżeństw. Jest to najwyższa cyfra notowana od r. 1824. Liczba urodzeń wynosiła w 1937 r. — 89.942, a zatem na 1000 mieszkańców wypadło 14,33 urodzeń. W porównaniu z rokiem 1936, kiedy zarejestrowano 88.672 urodzeń, względnie 14,17 na 1000 mieszkańców, w roku ubiegłym liczba urodzeń zwiększyła się tylko nieznacznie.

Pokój do wynajęcia na... wieży Eiffla

Paryż posiada jedyny zdaje się w Europie pokój do wynajęcia, który znajduje się na wysokości 300 mtr., a mianowicie na szczyście wieży Eiffla. Mieszkanie to składa się z pokoju, kuchni i łazienki. Lokator z Eiffla będzie mógł oglądać Paryż z wysokości 300 metrów. Dostęp jednak do podniebnego mieszkania nie należy do najwygodniejszych; obsługując mieszkanie winda, która kursuje tylko od 10½ do 6½ wieczorem. Kto

zatem zechce dostać się do siebie w innych godzinach będzie musiał „korzystać” ze schodów, co jest alpinistycznym wyczynem nielada, gdyż schody na III-ą platformę liczą 1.710 stopni! Na wdrapanie się na tę wysokość trzeba blisko godzinę wspinać się po schodach. Aczkolwiek mieszkanie nie jest drogie, jednak dotychczas nie znalazł się amator świeżego powietrza i pięknego widoku.

Lew spragniony

Pod ostrym kątem

Łódzkie „ogórki“

Nie ma w tym roku w prasie prawniczej sezonu ogórkowego. Prasa stołeczna pełna jest budzących drżenie opowieści o tajemniczych masonach, czyhających na każdym kroku. Sporo również dało materiału zarządzenie p. premiera Stawoja Składowskiego w sprawie remontów i malowania płócien na staro.

Gdy dodamy jeszcze pobyt mistrza Kiepy w Warszawie oraz drobniejsze wiadomości, jak np. groźba wojny na Wschodzie, stwierdzamy, że na ogórki w prasie narzekać nie można, że w ogóle w tym roku nie wypłynę na łamach prasy...

Również Łódź ma swoje lokalne sensacje, które trzymają łodzińską w napięciu i nerwowym podnieceniu. Od kilku tygodni toczy się bezkwaterowa na razie, papierowa wojna teatralna. Długość teatru dopiero jeden z recenzentów zaatakował dyrektora? Wiadomo, mądry POLAK po szkole...

Twierdzi on, że w teatrze prowadzona jest gospodarka rabunkowa. KORYKANSKA, że teatr łódzki jest, jak moda mebla: szim dwurzędowy, latem jednorzędowy.

A dyrektor Wroczyński, czując się w Łodzi jak PACZEK w maśle, niby Orlando Furioso odiera ataki.

Jedna i druga strona stoi się w toż obrotach spraw robotniczych, obie walczą z świętym zapalem o repertuar „dla przedmiotu“... Wolnego, panowie, spokojnie! My także mamy w tej sprawie coś do powiedzenia. I wkrótce powiemy.

Prasa łódzka co pewien czas robi nastroj wyborczy. Podaje coraz to inną datę mających się odbyć wyborów do Rady. Wśród władców tymczasowych daje się odczuć lekki niepokój. Pięć lat rządzą już Łódź komisarze. Wystarczy. Ta „piątletnia“ będzie nas drogo kosztowała. Zaciągano pożyczki, gdzie się tylko dało. Przeważnie „parazyty“. Otrzymamy więc w spadku po komisarzach dług i plan „metra“.

Spasły pism łódzkich ożywiają także hockeistki i opisy naddęj inspekcji. Będzie już można Łódź pokazać cudzoziemcom. Nie będziemy się już testy dąli. Nie będzie już reportażu o „biednej, odrapanej Łodzi“. Łódzkie wło-

Zduńska-Wola

Lekarz, który bije po twarzy...

W dniu 13 lipca r. b. o godz. 9.30 do lekarza domowego, działnicy IV Ubezpieczalni Społ. w Zduńskiej Woli dr. Finkę zgłosiła się z chorym dzieckiem ubezpieczona Formontowicz Anna, zam. przy ul. Osmolin Nr. 155. Kobieta prosiła, aby lekarz zbadał dziecko, któremu zrobił się pęcherz na cewce. Stan dziecka był groźny, o czym świadczy fakt, że iść nie mogło i Formontowiczowa musiała przynieść je na wózek. Lekarz odmówił zbadać dziecko i oświadczył, że przyjmując tylko o godz. 9.30 i czas jego ordynowania się skończył. Wobec twardego i nieustępliwego stanowiska doktora, zrozpaczona matka powiedziała, że będzie musiała udać się do prywatnego lekarza, a wówczas Ubezpieczalnia zmuszona będzie pokryć koszt wizyty i lekarstwa. Wyprowadziło to z równowagi doktora, który chwycił kobietę za ramiona i zaczął ją trząść, a gdy ta zaczęła krzyczeć, wzywać pomocy i bronić się, doktor wpadł w dziką pasję, i wyrabiał rzeczy, o których

nie chcemy, aby owego lekarza nie kompromitować.

W trakcie awantury lekarz uderzył kobietę, wzywając ją od dziadówskiego wychowania i oświadczając, że w „Poznaniu przed lekarzem stają, jak przed świętym“. Formontowiczowa zosławiła dziecko i uciekła z poczęstkiem, wzywając pomocy. Gdy po pewnym czasie przyszła po dziecko, było ono już zbadane, a lekarz zwrócił się do niej łagodnymi słowami.

Z mężem swym Bolesławem, Formontowiczowa udała się z zażaleniem do kierownika Ubezpieczalni, lecz ten nie chciał dać wiary, aby lekarz mógł w ten sposób postąpić, natomiast dr. Wróblewski zalecił jej pogodzić się z dr. Finkiem. Świadkiem tej awantury była jedynie służąca dr. Finka.

Nocne dyżury aptek

Nocy dzisiejszej dyżurują następujące apteki: Sadowska - Dancera, Zgierska 63, W. Groszkowski, 11 Listopada 17, T. Karlin, Pilsudskiego 54, R. Rembicki, Andrzejka 28, J. Chądzyńska, Piotrkowska 165, E. Miller, Piotrkowska 46, G. Antoniewicz, Pabianicka 56, J. Unieśkowski, Dąbrowska 24a.

Polska Partia Socjalistyczna Dzielnica „Fabryczna“

urządza w niedzielę, dnia 31 lipca 1938 r. o godz. 9-ej rano w parku „Sicilanka“ przy ul. Szosa Pabianicka 59

Wielką Zabawę Ogrodową

W programie: Występy artystyczne, łódki, strzelnica, wędka, szachy.

Bufet obficie zaopatrzony, tani i smaczny, cały dzień przegrzewać będzie orkiestra.

Wejście od osoby 75 gr., dla dzieci przy rodzicach bezpłatnie.

W razie niepogody — zabawa odbędzie się w następną niedzielę, t. j. 7 sierpnia 1938 r.

Wyższa Uczelnia Lekarska w Łodzi

Onegdaj wieczorem odbyła się w sali rady miejskiej konferencja zwolana w sprawie powołania do życia w Łodzi Akademii Lekarskiej, jako załączka przyszłego uniwersytetu łódzkiego.

Sprawa jest aktualna i bardzo pilna. Ministerstwo Opieki Społecznej stwierdziło, że w Polsce jest katastrofalny brak lekarzy, że nieprawdą jest, jakoby była nadprodukcja w zawodzie lekarzskim, co najwyżej w niektórych ośrodkach jest zbyt duże zagęszczenie. Z tych względów Ministerstwo Oświaty postanowiło powołać do życia akademię lekarską, o pełnych prawach akademickich, która bądź stanowiłaby odrębną placówkę naukową, bądź też stałaby się z czasem załącznikiem nowego uniwersytetu.

Postanowiono Akademię założyć w Łodzi, z tego przede wszystkim względu, że tu znajdują się wszystkie kategorie szpitali, w których mogliby pracować i praktykować przyszli akademicy, a poza tym dlatego, że Łódź znajduje się w odległości półtoręgodzinnej jazdy od Warszawy, co znakomicie ułatwi skompletowanie ciała profesorskiego. W akademii łódzkiej mogliby wykładać profesorem wydziału lekarskiego uniwersytetu Józefa Piłsudskiego.

Gdy jednak sprawa stała się aktualna, do ministerstwa wpłynęły wnioski z innych ośrodków. Odezwał się Lublin, Przemysł, Sandomierz i inne miasta, które obszernie motywując, domagały się przyznania im Akademii. Za-

radz miejski w Lublinie zobowiązał się udzielić poważnego subdyum Akademii.

Onegdajszego zgromadzenie wywołało przeto zrozumiałe zainteresowanie. Odbyło się ono przy licznych udziałach reprezentantów władz państwowych, wojskowych i samorządowych.

Po przemówieniach przedstawicieli samorządu głos zabiera dr. Mogilnicki, który stwierdza, że wiele placówek odczuwa brak lekarzy.

Dzieje się to w okresie pokoju i zupełnie zrozumiałe, że w czasie wojny sytuacja będzie znacznie gorsza. Zdaniem mówcy zchodzi wprost konieczność wykształcenia na uniwersytetach nowych kadr lekarzy. Dalej mówca potwierdza całkowicie opinie o tym, że właśnie Łódź winna stać się miastem uniwersyteckim. Na podstawie cyfr z klinik pediatrycznych stwierdza dr. Mogilnicki, że Łódź posiada w samym tylko szpitalu Anny Marii więcej łóżek, aniżeli wszystkie kliniki w Polsce. Lwów posiada trzy łóżka pediatryczne, Kraków 40, Poznań 40, Wilno 50, Warszawa 60. W całej Polsce jest razem około 250 łóżek pediatrycznych, gdy w jednym tylko łódzkim szpitalu dziecięcym jest tych łóżek 290. Gdzie — zapytuje dr. Mogilnicki — studenci-medycy będą się mogli lepiej kształcić, jak w Łodzi?

U nas mogliby w szpitalach przegłądać się operacjom na salach chirurgicznych, a nie przez szczyby. Takich pomysłowych warunków, jakie ma Łódź, nie ma żadne miasto polskie. Zresztą, wydaliśmy wiele sław lekarskich, jak dr. Chodźka, Mikulskiego, Jonszera, Sterlinga.

Następnie przemawia dr. Tomaszewicz i inni, którzy wypowiadają się za utworzeniem w Łodzi Akademii.

Po dyskusji zgromadzenie wypowiedzieli się za podjęciem starań o utworzenie w Łodzi wyższej uczelni lekarskiej i wybrali obywatelski komitet organizacyjny.

Radio łódzkie

CZWARTEK, 21 lipca.

6.20 Muzyka (płyty). 6.45 Gimnastyka. 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka poranna w wykonaniu Orkiestry Rozgłośni Łwowskiej. 8.00 Przerwa. 11.57 Sygnał czasu z Warszawy i Hejnał z Krakowa. 12.08 Audycja ułodniowa. 13.00 Przerwa. 13.45 Utwory Liszta (płyty). 14.80 Muzyka obiadowa (płyty). 15.15 „Moje wakacje“ — opowieść Starogó Duktora dla dzieci. 15.30 Literatura przez mikrofon dla wszystkich — fragment z powieści J. I. Krasińskiego p. t. „Stara baśń“. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Koncert solistów. 16.45 C. O. P. — reportaż Jerzego Michalowskiego. 17.00 Pogadanka aktualna. 17.10 Audycja wymienna z Krakowa. 17.50 Jak spędzić święto? — Poradki Ludwika Szumlewskiego. 17.55 Odczytanie programu. 18.00 Przegląd wydawnictw — prof. Henryk Mościcki. 18.10 Artyści i pieśni w wykonaniu Alberta Felńskiego (ze Lwowa). 18.30 Oryginalny Teatr Wyobraźni: premiera słuchowiska „Po wrocie“ — Stefana Balickiego (z Poznania). 19.00 Koncert rozrywkowy — w wykonaniu Małej Orkiestry Polskiego Radia. W przerwie ok. godz. 19.45 Audycja Konkursowa P. R. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Nowości techniczne — omówi Wacław Gawroński. 21.10 „Skrzypce i mandoliny“ — koncert rozrywkowy (z Katowic). 21.50 Wiadomości sportowe. 22.00 Wiadomości sportowe lokalne. 22.05 Koncert zyczeń. 23.00 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego. Komunikat meteorologiczny.

W niedzielę okręgowy zjazd związku budowlanego

W niedzielę, dn. 24 b. m., o g. 10 r. odbędzie się w sali Domu Związków Zawodowych przy ul. Wysokiej 45 międzymiastowy zjazd Centr. Związku Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i pokr. zawodów Okręgu Łódzkiego.

Zjazd ten ma donieść znaczenie dla ogółu robotników budowlanych, gdyż wydatnie przyczyni się do skoordynowania i spotęgowania walk w przemyśle budowlanym o unormowanie stawek i warunków pracy.

Na zjeździe zostaną szeroko omówione sprawy organizacyjne i sytuacja w przemyśle.

Tabela wygranych

2 dzień ciągnięcia II klasy 42 Loterii Państwowej

I i II ciągnięcie
GŁÓWNE WYGRANE.

15.000 zł. Nr. 29827.
10.000 zł. — 130179 141870
5.000 zł. — 36714 85064 114308
5.000 zł. Nr. 21561.
2.000 zł. — 13528 21540 37366
2.000 zł. Nr. Nr. 87226 105608.
1.000 zł. — 11498 20700 39183
3217 76213 92236 99246 107460
1.000 zł. Nr. Nr. 12115 152499.
500 zł. — 3569 16142 25607 44087
500 zł. — 69702 94492 96520 153664
250 zł. — 1364 14110 20306 22045
26456 27452 28026 28534 32577 54037
56298 57100 70630 81964 83699
83211 82758 93430 94033 102038
102080 121911 129426 130621 131651
136870 143240 46893 151800 151499
157861

500 zł. Nr. Nr. 12292 60526 46859
65235 77336 85294 102695 108120 140919.
Wygrane po 125.—
12 116 271 961 1 335 758 945 2 63 125
791 3 218 813 967 4 172 344 5140 294
428 558 944 58 695 142 89 345 521 765
839 7953 8045 429 658 9111 269 471 94
599 60 827 10231 594 87 645 1104 538
721 843 12052 303 493 13092 731 14083
129 706 841 49 15046 394 544 85 16057
139 278 97 434 843 17046 369 469 959
748 97 18037 385 481 616 766 936 19478
20074 348 532 753 62 21034 65 199 336
42 509 98 22821 23 107 394 455 58 526
892 24016 229 618.

20504 120 618 468 600 07 40 84
886 93 24 26521 627 701 840 27046 61
197 260 73 345 944 91 28680 773 947
29396 711 30138 260 352 828 31450
642 814 941 42 32084 438 809 63
63306 679 777 34114 53 353 553
35462 67 774 36079 37200 601 89 810
38084 112 39015 497 801 32 40046
447 574 41050 277 372 518 42056 632
943 43385 73 44052 87 430 787 914
46027 170 625 47182 452 586 719 5227
48511 600 02 983 49158 494 50527
51066 215 52181 320 827 932 53252
752 88 55247 326 42 694 740 56169
833 854 57292 350 59250 58 793 794
60085 106 84 927 61110 311 778 888
986 62130 61 348 66 63019 118 497
858 64180 322 582 751 98 65738 987
68028 322 535 68387 541 562 89
69486 680

780403 770 802 66 919 77086 141
92 707 962 72443 372 78085 208 411
913 74030 144 545 654 67 76 957
75054 374 453 618 748 997 78019 103
75 77715 78017 76 252 808 78490 666
828 80 94 824 81038 303 85 86 574
82367 688 703 941 47 83157 457 839
84015 331 624 85286 86076 123 244
488 87112 384 702 88006 281 89050
579 749 826 923 90014 76 552 711
990 91254 92483 93408 10 603 94677
902 82 96175 365 863 962 97005 37

582 98231 330 99327 38 73 793
100295 348 461 80 788 101017 188
229 381 99 724 827 102041 48 100
354 696 103169 646 104162 405 44
756 904 82 105444 610 863 90 907
106010 62 56 397 439 513 719 849
108669 109025 42 130 54 389 693
719 807 110401 545 971 111250 499
552 63 848 112728 81 802 113011 192
360 69 473 681 988 89 115339 61
116010 125 349 117025 32 290 867
118022 192 436 70 694 119018 193
231 421 89 632 714 874 120584 619
792 121490 788 818 122185 428 585
1258 123207 41 49 451 782 890 990
124352 88 567 125110 399 577 126178
262 530 127110 519 662 927 128082
145 332 409 864 67 129835 130220
333 522 640 49 131039 283 840 132125
359 588 600 89 133158 215 842 983
134068 182 276 869 865 135189 21
405 720 136058 210 350 673 137017
238 658 716 44 800 63 138022 3204
717 138026 62 895 910 93 140156 240
365 90 496 956 141137 61 1527 349
576 623 768 827 960 142063 130 87
944 143028 34 148 48 455 861 838
144018 169 265 420 502 625 61 83
858 956 145119 306 89 479 523 86
637 781 915 73 146061 259 93 339
834 147139 246 81 410 648 904
148189 420 504 762 149054 143 390
695 751 860 150036 214 339 155199
236 789 859 68 912 152057 335 598
665 784 153089 239 340 82 558 789
881 945 154122 50 742 61 89 811 47
952 155289 77 678 794 862 914
156152 550 804 157008 118 825 158025
122 221 733 802 92 159021 24 66 141
368 498 594 942.

Wygrane po 62.50.
59 90 111 230 346 622 39 848 1 125
80 257 366 87 545 615 70 75 871 920 51
2400 653 759 93 3082 81 83 320 740 404
388 436 509 83 651 57 84 752 73 827 5004
111 48 265 344 661 78 719 44 86 6127 217
70 59 406 61 686 715 902 28 7036 156 76
224 540 628 901 8060 122 337 48 413 914
9020 160 237 319 50 404 563 636 803 964
10114 200 85 354 59 89 413 405 51 547
628 717 14 11193 461 589 852 94 120
12055 164 240 322 423 70 966 13031 923
282 411 75 645 55 838 44 14003 26 380
624 95 724 956 15092 182 236 403 7 523
620 67 703 942 16039 311 552 758 17011
38 215 35 412 746 59 982 18168 426 792
19036 162 360 485 550 657 786 865 22009
337 88 21130 608 38 700 6 51 849 83
22028 133 592 605 987 23011 532 620 920
24412 554 945 75 86.
25127 264 321 463 733 26061 159
454 27805 104 80 850 552 638 28239
400 690 716 824 94 941 29116 361
46894 549 30025 245 79 496 31614
24 32153 85 294 536 74 718 31 870
33031 165 333 690 720 893 34012 78
522 655 888 985 35184 229 61 801 748
75 909 36028 123 311 48 621 56 708
964 37075 252 383 504 45 732 947
38028 58 150 251 328 56 490 624 852
37 86 39096 321 418 24 41 562 658 774

948 40347 549 743 856 83 955 41064
244 51 345 421 49 862 87 897 42003
32 79 503 43220 363 420 90 599 659
44016 46 53 214 72 378 413 49 581 74
753 45085 279 84 348 401 58 845 910
46122 225 689 763 47155 277 457 59
74 617 754 819 74 48048 170 342 440
82 574 903 07 30 935 49406 96 583
892
50282 355 480 90 838 900 51303
884 52032 307 53 460 513 98 783 868
53121 41 255 611 735 844 969 54041
454 602 952 55250 600 783 56165 243
51 532 722 57228 344 610 39 887
58026 468 566 831 940 59358 402 942
60110 61 93 642 43 51 67 968 61145
61 393 597 610 70 872 916 62147 215
430 682 840 63134 300 72 830 64034
49 678 649 58 783 804 948 65052 407
83 530 746 801 66156 234 341 416 73
516 885 974 67255 974 68024 302 641
46 55 81 712 25 951 69471 580 659
751 64 823 86 950 70135 213 71151
281 424 48 52 873 948 72152 584 795
614 73103 59 398 442 624 829 74248
538 919 75092 134 347 570 627 90
892 95
76172 689 714 819 77023 478 517
915 42 78158 684 79123 324 66 479
620 708 35 852 80019 100 79 544 625
81072 126 278 474 78 821 908 51 71
82099 150 259 343 97 478 603 06 799
815 905 83267 368 84079 230 324 45
553 674 718 804 55076 514 86085 139
77003 23 150 297 308 20 445 636 753
84 810 931 88252 65 394 641 942 77
89034 452 874 90443 515 622 24 710
868 91312 30 582 719 926 92102 827
90000 113 76 233 545 537 720 9412
30 244 811 915 95041 404 851 56 638
754 96024 180 86 305 519 897 97013
80 322 547 98013 58 68 846 817 36
710 99063 162 212 401 934 86

100478 101 534 790 92 859 103051
109 201 711 973 104119 221 309 737
59 105543 744 106937 108404 595
109341 882 110472 617 111050 128
261 860 112006 702 590 113041 65
131 467 848 114282 541 937 115038
385 835 53 116283 343 471 117310 20
433 118104 99 216 404 918 119040
250 454 560 120148 287 377 440 951
121032 390 841 122853 123517 124065
953 125130 483 126212 844 127055
353 880 948 57 128202 406 543 631
795 129185 921 130073 883 915
131493 519 895 132485 133278 134506
37 606 71 135051 342 83 417 27 585
781 136050 125 420 23 599 640 137007
465 640 885 138 123 70 129187 140205
49 994 141138 239 74 735 143392 643
143090 144084 158 620 714 145263
550 664 707 27 146112 287 414 517
147459 760 883 148059 264 70 800
149238 785 150007 687 802 96 971
88 151416 26 514 713 41 919 95
152011 145 295 380 908 153042 81
228 89 478 615 996 154051 77 214
329 94 99 487 155110 63 269
585 156402 157086 158013 489 760
159408 9 978.

435 664 72 1216 8 745 2286 704 966
3369 907 4775 840 5400 837 988 6026
122 972 85 7144 1 282 614 8250 333 521
984 9409 748 904 10106 15 444 11049

Na ostatniej fali

ROZMOWY LORDA HALIFAXA Z PREMIEREM DALADIER.

PARYŻ, (PAT.) — W środę o godz. 12.30 rozpoczęły się rozmowy lorda Halifaxa z premierem Daladier i min. Bonnetem. Poza wspomnianymi trzema mężami stanu, nikt do rozmów nie był dopuszczony, odbywały się one bez udziału tłumaczy i rzeczników. Po śniadaniu rozmowy wznowiono. Trwały one do godz. 15.30. Oczekiwane jest wydanie komunikatu oficjalnego przy czym, wedle opinii kół politycznych, komunikat będzie zawierał potwierdzenie współpracy francusko-brytyjskiej w myśl układu, zawartego w Londynie 29 kwietnia po rozmowach premiera Daladier i min. Benietta z premierem Chamberlainem i lordem Halifaxem.

STRAJK GÓRNIKÓW WE FRANCJI.

PARYŻ, (PAT.) — W Zagłębiu węglowym Anzin wybuchł strajk powszechny, który ogarnął około 15 tysięcy górników w okręgu Valenciennes. Do strajku przystąpili również pracownicy linii kolejowych z Zagłębia.

ECHA STRAJKU CHŁOPSKIEGO.

KRAKÓW, (PAT.) — Sąd Apelacyjny w Krakowie zmniejszył kary uczestnikom zająć sierpniowych roku ubiegłego z okazji strajku rolnego w powiecie bocheńskim. Wincentemu Ryncarzowi z 2½ roku na 1 rok więzienia, Władysławowi Ryncarzowi z 1½ roku na 10 mies. więzienia, Janowi Karasowskiemu z 1 roku na 8 miesięcy, natomiast Janowi Kłapskiemu wyrok pierwszej instancji, skazujący go na 6 miesięcy więzienia sąd zatwierdził.

WYBUCH KOTŁA W RAFINERII W POZNANIU.

POZNAŃ, (PAT.) W środę w godzinach przedpołudniowych na stacji wylotu z winem w rektoryce „Hartwig Kantowicz” w Poznaniu. Dzięki energicznej akcji ratunkowej straży pożarnej i pracowników fabryki udało się ogień zlokalizować. Wybuch zniszczył przeszło 600 litrów wina, które rozlało się po ubikacjach fabrycznych. Jeden z robotników doznał poparzenia ręki.

KATASTROFA NA KOPALNI „WALENTY - WAWEL”.

CHORZÓW, (PAT.) — Na kopalni „Walenty-Wawel” w Rudzie, w środę o godz. 7.45 nastąpił silny wstrząs, wskutek czego 12 ludzi zostało zasypanych. Przystąpiono natychmiast do akcji ratunkowej.

Po 2-godzinnej akcji ratunkowej wydobyto z pod ziemi 11 zasypanych górników, z których jeden poniósł śmierć w czasie wypadku, 10 innych odniosło lekkie obrażenia. Akcja ratunkowa trwa.

PPRZED PROCESEM O ZAJŚCIA ANTYŻYDOWSKIE W BIAŁOSTOKU.

Na ukończeniu jest dochodzenie władz sądowno-sledczych w sprawie zająć antyżydowskich, które wydarzyły się w sierpniu r. ub. na terenie woj. białostockiego. W stan oskarżenia za niszczenie cudzego mienia i zadanie uszkodzeń ciałem, postawiono 4-ch działaczy O. N. R. Czołowy oskarżony w tej sprawie Józef Kozak, pozostaje w więzieniu.

Z teatrów

TEATR POLSKI

Dziś z powodu nagłej niedyspozycji p. Wandy Wermińskiej, występ Opery Warszawskiej odwołany.

Jutro i pojutrze o godz. 8.30 w. dana będzie kapitalna komedia paradoksoś „Brat marnotrawny” Oskara Wilde’a.

TEATR LETNI

W PARKU STASZICA

„Dama od Maksyma” grana będzie dziś i codziennie o godz. 9-ej w.

Kronika organizacyjna

W poniedziałek, dnia 25 lipca r. b. o godz. 7-ej wiecz. odbędzie się plenarne posiedzenie OKR-u.

Z codziennych walk robotników

ODROZCZENIE KONFERENCJI Z FIRMĄ KWAŚNER I LINDENFELD. Wyznaczona na dzień wczorajszą konferencja z przedsiębiorstwa Kwaśner i Lindenfeld, przy ul. Żwirki 11 w sprawie zatargu o urlopy została odroczone do dziś.

ZLIKWIDOWANY ZATARG Z F.M. MILLER. W dniu wczorajszym odbyła się przy udziale przedstawicieli związku klasowego konferencja z firmą Miller, tkalnica przy ul. Senatorskiej 6, w sprawie zatargu o urlopy. W wyniku konferencji firma zobowiązała się do uregulowania urlopów do dn. 23 b. m. i do normalnego wypłacania zarobków.

STRAJK W WYTWÓRNIACH SWETROW ROZSZERZA SIĘ. Strajk w wytwórniach swetrow w dniu wczorajszym rozszerzył się, obejmując około 90% wszystkich robotników.

Strajkujący w piśmie do Inspektora Pracy szczegółowo wyszczególnili swe żądania, które stroszczają się w żądaniu podwyżki płac o 10%, unormowania warunków pracy, wynagrodzenia zaPOSITE i t. d.

Ze względu na to, iż ostatnia konferencja nie doszła do skutku z powodu niestawienia się przemysłowców, którzy oświadczyli, że umowy nie podpiszą wcześniej, aż obejmie ona również niezrzeszonych „dzikich” wytwórców, Inspektorat Pracy nie zwoła na razie konferencji, a w przyspieszonym tempie przeprowadza rejestrację niezrzeszonych wytwórców, by doprowadzić do uregulowania całkowite warunków pracy w tej dziedzinie przemysłu.

ZWIĘKSZENIE ZATRUDNIENIA W F.M. B-CIA BUKIET. Jak już pisaliśmy przed dwoma tygodniami Związek Klasowy interweniował w sprawie przyjęcia do pracy zwolnionych robotników firmy B-cia Bukiet.

Jak wiadomo, firma przyrzekała w miarę możliwości przyjmować systematycznie do pracy robotników, zwolnionych z powodu spalania się fabryki.

Jak się obecnie dowiadujemy, w ciągu bieżącego tygodnia firma przyjęła znów 20 robotników.

O UMOWIE W F.M. POLANA. W dniu dzisiejszym o godzinie 5ej popołudniu, w lokalu Zarządu Miejskiego w Pabianicach odbędzie się konferencja pod przewodnictwem insp. Szumskiego w sprawie zawarcia umowy zbiorowej w fabryce sztucznej wełny p. n. „Polonia”.

W F.M. LIPSKI W PABIANICACH. W dniu dzisiejszym w ub. tygodniu zatarg na tle wymówienia pracy robotnikom.

Odbyta w ubiegłym tygodniu konferencja nie dała pozytywnego rezultatu.

Przetarg

Zarząd Miejski w Łodzi ogłasza publiczny przetarg na wykonanie murowanego szaletu do użytku publicznego w parku miejskim im. H. Sienkiewicza.

Oferty pisemne, odpowiadające treści kosztorysu ślepego, należy składać w Zarządzie Miejskim, Plac Wolności 14, III piętro, w pokoju nr. 44, do dnia 30 lipca 1938 roku do godz. 11 rano, w kopercie należy umieścić zamkniętą i zalakowaną, z napisem (wymienić roboty).

Szczegółowe informacje oraz ślepy kosztorys z warunkami przetargu otrzymać można w Wydziale Technicznym, Plac Wolności 14, II piętro, w pokoju nr. 25. Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godz. 12-ej w południe.

Wadium przetargowe zgodnie z przepisami w wysokości zł. 500 należy złożyć w kasie Zarządu Miejskiego, zaś kwit dołączyć do oferty. Wadnia składane w walorach winny być deponowane w Głównej Kasie Miejskiej, przynajmniej na 1 dzień przed przetargiem.

Łódź, dnia 20.VII 1938 r.

Zarząd Miejski w Łodzi

Dźwiękowy Kino-Teatr

„URANIA”

Cegielniana 2. Tel. 107-34

Początek codziennie o godz. 4-ej, w niedziele i święta o godz. 12-ej.

W dniu dzisiejszym pod przewodnictwem insp. Szumskiego odbędzie się dalszy ciąg konferencji.

ZAWARCIE UMOWY ZBIOROWEJ W PRZEMYSLE RĘKAWICZARSKIM. W dniu wczorajszym w Inspektoracie Pracy została podpisana umowa zbiorowa z przedsiębiorcami przetargu rękawicarskiego.

Umowa ustala stawki jednostkowe. Umowa obowiązuje obie strony do dnia 15 czerwca 1939 r.

O UMOWIE ZBIOROWĄ DLA PRZEMYSŁU DZIANEGO. W nadchodzący poniedziałek dnia 25 lipca r. b. odbędzie się w Okrę-

gowej Inspekcji Pracy konferencja w sprawie zawarcia umowy zbiorowej między przedsiębiorcami a robotnikami, zatrudnionymi w przemysle dzianym w Łodzi.

STRAJK W POŃCZOSZARNI W ALEKSANDROWIE. W związku z trwającym od dłuższego czasu strajkiem okupacyjnym w fabryce pończoch Szumlewicza w Aleksandrowie, delegacja związku robotników zwróciła się do Inspekcji Pracy o likwidację zatargu.

Jak się dowiadujemy w sprawie tej w dniu jutrzejszym odbędzie się obustronna konferencja w Inspektoracie Pracy.

Dwa lata wojny w Hiszpanii — dwa lata bohaterstwa ludu hiszpańskiego

Młodzieży Robotnicza Łodzi!

Trzeba podziwiać i znaleźć należyta miarę dla tego wielkiego dramatu, jaki rozgrywa się na hiszpańskiej ziemi.

To nie tylko walka z rebelią faszystowską, to jest wojna Hiszpanii Ludowej przeciwko międzynarodowemu faszyzmowi. Tak też rozumie ją cały świat ludzi pracujących i dlatego wszystkie serca walczących o Wolność biją po stronie Republiki Hiszpańskiej.

Wprawdzie rzut oka na mapę wskazuje, że dwie trzecie terytorium Hiszpanii jest pod władaniem powstańców faszystowskich. Ale obie stolice, Madryt i Barcelona, są w ręku wojsk republikańskich. Ale jeszcze Hiszpania republikańska nie zginęła! Wśród dymów pożogi, z gruzów bombardowanego Madrytu i Barcelony — wznosi się wysoko Sztandar Republiki, Sztandar Wolności pracującego Ludu!

Historia niedawna wskazuje, jak po pozornych sukcesach łamał się taran najazdu.

W czasie wojny stali Niemcy u wrót Paryża, a jednak przegrali ją. Madryt, którego zdobycie zapowiedział Franco na październik 1936 r., spustoszony i okrwawiony stoi po dziś dzień w walce.

W walce stoi cała Hiszpania, straszliwie osamotniona i opuszczona, walcząca z najazdem Maurów, Włochów i Niemców, nie mogąca otrzymać broni, choć Włochy i Niemcy ubrają ją w wojska gen. Franco. Stoi Hiszpania Ludowa niezłomna, nieustraszona, walcząca do ostatniego tchu. Oby zwyciężyła!

Generał Franco, buntując się przeciw legalnemu Rządowi, obdarzonemu zaufaniem większości społeczeństwa, musiał się odwołać do obcej pomocy. Aby obronić świat moźnych i bogatych, musiał zacząć zaprzedać ziemię hiszpańskie w obce ręce, jak niegdyś nasza Targowica.

Wiążąc się przymierzem z Rzymem i Berlinem przeciw stolicom własnego kraju: Madrytowi i Barcelonie dowiódł, że armia którą prowadzi nie jest i nigdy nie była armią narodową. Jest to armia nie narodu hiszpańskiego, lecz armia jednej kasty, zasklepionej w egoizmie prywaty, jest to straż obszarów ków i magnatów, straż zbrojna — nie broniąca granic sweo kraju przeciw nieprzyjacielowi zewnętrznemu, ale nietykalności odwiecznego jarzma na szyi zbiedzonego chłopstwa i proletariatu.

Kłeska gen. Franco polega właśnie na tym, że przygotowałszy starannie powstanie, mając po swej stronie niemal wszystkie garnizony wojskowe oraz olbrzymią pomoc ze strony Włoch i Niemiec w postaci materiału ludzkiego i wojennego, musi borykać się w krwawej walce przez dwa lata, a końca wojny nie może jeszcze przewidzieć.

Młodzieży!

Po raz pierwszy w swym buńczucznym pochodzie faszyzm międzynarodowy napotkał na skuteczny opór.

Mężczyźni, kobiety i dzieci, robotnicy, chłopci i rybacy, górnicy asturyjscy i chłopci baskijscy razem z niższym klerem, mieszkancami Madrytu i robotnicy Katalonii, żołnierze ludowej armii i miliony bezimiennych bohaterów ponoszą ofiarę życia i krwi, dla sprawy Wolności całego pracującego Ludu w całej Europie i na całym świecie.

Przykład Hiszpanii natchnie wszędzie lud pracujący nowym męstwem w walce z barbarzyństwem faszyzmu, natchnie przeświadczeniem, że do zwycięstwa prowadzi tylko wojna nieubłagana i nieustraszona.

Niech żyje Ludowa Hiszpania!

Niech żyje Wolność!

Wydział Młodzieży P.P.S. Org. Młodzieży przy Niemieckiej Socjalistycznej Partii Pracy Org. Młodzieży Przyszłość (Jugend Bund „Cukunif”)

Akcja w cegielniach maszynowych

Robotnicy, zatrudnieni w cegielniach maszynowych, podjęli pod kierownictwem związku klasowego akcję o unormowanie stawek. Umowy zbiorowe z właścicielami cegielni zostały zawarte jeszcze w r. 1928 w następnych latach ustalono wskaźnik procentowy, na zasadzie którego stawki przewidziane w taryfie z r. 1928 zostały przewaloryzowane.

Wskutek braku jednolitej, ściśle oznaczonej taryfy stawek, stosowania rozmaitych systemów obliczeniowych nastąpiła znaczna rozpiętość płac.

Obecnie klasowy związek budowlany prowadzi akcję o zawarcie umowy zbiorowej i wyrównanie stawek, które w ostatnich latach uległy obniżeniu o 27%.

Okręgowy Insp. Pracy wyznał konferencję na środę, dn. 27 lipca b. r., na którą zostały zaproszone następujące firmy, objęte akcją: B-cia Kluka i Ska, „Gospodarz”, Włodzimierz Orzechowski, Winde i Wiha, Brunon Häussler, Kopańska Helena, M. Glazer, „Dąbrowka”, Młodzieniaszek, Wlazłowicz.

Dziś i dni następnych!

Po raz pierwszy w Łodzi Potężny film sensacyjno-egzotyczny, rozgrywający się w płonącej i trawionej cięglymi walkami Mongolii.

1) POSTRACH MONGOLII

CLAUDETTE COLBERT, MELVYN DOUGLAS, ROBERT YONG

w wspaniałym nowoczesnym filmie

WIELKI PODWOJNY PROGRAM.

Po raz pierwszy w Łodzi

2) SPOTKALI SIĘ W PARYŻU

Jack Holt oraz Mac Clark

W rol. gł. słynny sensacjonista

Złamany upór Schösserowskiej Manufaktury

Strajk został zakończony zwycięstwem robotników

Jeszcze w ub. poniedziałek podjęte zostały kroki celem zlikwidowania strajku w zakładach włókienniczych Schösserowskiej Manufaktury w Ozorkowie.

W poniedziałek o g. 5-ej popoł. przy udziale przedstawicieli władz i Inspektora Pracy inż. Szumskiego, rozpoczęła się w Ozorkowie konferencja, która trwała bez przerwy 18 godzin, przybierając w niektórych momentach charakter dramatyczny. W czasie konferencji zemdlalo 2 robotników.

Przedstawiciele Schösserowskiej parli do zaostreżenia zatargu, wysuwając prowokacyjne żądanie za stosowania 36 proc. upustu od cennika lódzkiego. Niesłychane stanowisko reprezentantów p. Fogla wywołało wśród obecnych zrozumiałe zdumienie i oburzenie.

Kpt. Kowalski, zast. naczelnika Wydziału Społ.-polit. Urz. Woj. oraz starosta p. Pajdak ostrzegli przedstawicieli ozorkowskiego magistratu, ażeby nie przeciągali struny.

Zarządzona została kilkogodzinna przerwa. Po południu konferen-

cję wznowiono i wreszcie udało się upór Schösserowskiej przełamać.

W wyniku konferencji firma zgodziła się na utrzymanie dotychczasowego systemu pracy t. j. „dwójek” miast proponowanej pracy na czterech krosnach, zaś robotnicy zgodzili się na upust w wysokości 14% płac swoich.

Upust ten dotyczy tylko robotników zatrudnionych na oddziałach tkalni. Pozostałe działy otrzymują w dalszym ciągu stawki w myśl orzeczenia komisji rozjemczej.

Należy jeszcze zaznaczyć, że w chwili rozpoczęcia konferencji strajkowali wszyscy robotnicy fabryki Fogla w ilości 3.000. robotników, bowiem do początkowo strajkujących robotników zatrudnionych na tkalni dołączyli się jeszcze dla poparcia akcji strajkowej robotnicy zatrudnieni na przędzalni i w dziale przygotowawczym.

W dniu wczorajszym po podpisaniu protokołu robotnicy przystąpili do pracy.

Katastrofa lotnicza w Radogoszczu

Samolot strzaskany, pilot wyszedł bez szwanku

Katastrofa lotnicza wydarzyła się w dniu wczorajszym o godzinie 10.30 przed południem na terenie cegielni Reinholda Langego przy szosie Zgierskiej 71.

O godzinie 10.30 ukazał się samolot nad polami, stanowiącymi własność cegielni Langego, przy czym robił on wrażenie, jak gdyby szukał miejsca na lądowanie, gdyż leciał zaledwie na wysokości 15 metrów.

Nagle w odległości 40 metrów od zabudowań cegielni samolot runął na ziemię. Rozległ się trzaek i łomot. Robotnicy, pracujący w pobliżu wybiegli z cegielni na pole, zauważyli leżący do góry kołami samolot. Całe podwozie oraz śmigło zostało strzaskane. Został tylko sam kadłub, we wnętrzu którego leżał pilot, wzywający ratunku.

Na pomoc lotnikowi rzucili się robotnicy wraz z synem właściciela cegielni. Obrócili oni samolot, doprowadzając go do normalnej pozycji i wydobyli zeń lotnika, którym się okazał Jerzy Różański.

Jest to lotnik cywilny, należący do Aeroklubu w Warszawie. Samolot stanowił własność Tomasza Różańskiego z Sztumna.

Lotnik wyszedł bez szwanku, uległ on tylko drobnym okaleczeniom twarzy.

Jak się dowiadujemy, Różański ma rodzinę w Radogoszczu. Przyleciał on samolotem do swoich rodziców. Nie mając miejsca do lądowania szukał odpowiedniego terenu. W tym właśnie momencie nastąpiła katastrofa.

Dochodzenie prowadzi Wydział Śledczy w Łodzi.

Tragiczna śmierć chłopca

Pokąsany przez psa, umarł na wściekliznę

W Zgierzu zanotowano rzadki w obecnej dobie wypadek śmierci na wściekliznę. Przed kilku jeszcze tygodniami pokąsanych zostało przez wściekłego psa trzech chłopców, między innymi syn kupca 13-letni Henryk Zasman, zamieszkały przy ul. Bazylijskiej Nr. 53.

Zasman wraz z dwoma pozostałymi poddany został szczepieniu ochronnym, zaniechał jednakże i nie odbył całkowicie kuracji, wskutek czego szczepienia nie zapobiegły rozszerzeniu się wścieklizny w organizmie, co jest równoznaczne ze śmiercią.

gdyż wścieklizna jest w 100% śmiertelna.

Obecnie przejawili się u młodego Zasmana objawy wścieklizny. Uległ on nagle atakowi wodnistemu.

Ponieważ pokąsanie miało miejsce przed kilku tygodniami i rodzice na razie nie zorientowali się co się stało chłopcu. Dopiero wezwany lekarz pogotowia stwierdził wypadek wścieklizny i niezwłocznie zarządził przewiezienie chorego chłopca do szpitala, w drodze jednak Henryk Zasman zmarł w strasliwym ataku choroby.

W wirze wielkiego miasta

ZAMACH SAMOBÓJCZY BEZROBOTNEJ SŁUŻĄCEJ

W dniu wczorajszym usiłowała pozbawić się życia przez zażycie nieznanej trucizny 26-letnia Genowefa Szymańska, bezrobotna pracownica domowa, zam. ostatnio przy ul. 28 P. Strz. Kaniowskich 31.

Desperatkę zdołano uratować.

Lekarz pogotowia przewiózł ją w stanie osłabionym do szpitala w Radogoszczu.

Przyczyna rozpaczliwego kroku — zły stan materialny.

DŁON ZMIAŁDZONA PRZEZ MŁOT

W kuźni przy ul. Stajennej 14, za mieszkają pod tymże adresem, 28-letni Marcin Kochanowski, podczas pracy, uderzony został wskutek nieostrożności młotem w lewą rękę i doznał złamania całej niemal dłoni.

Rannego opatrzył wezwany lekarz pogotowia i przewiózł w stanie ciężkim do szpitala.

ZAMACH SAMOBÓJCZY 80-LETNIEJ STARSZKI

Na ul. Młynarskiej 5, w mieszkaniu własnym usiłowała pozbawić się życia, 80-letnia Anna Ostrowska, która w celach samobójczych zaży-

ła dość znaczną ilość kwasu solnego.

Przybyły lekarz pogotowia PCK po udzieleniu pierwszej pomocy przewiózł desperatkę w stanie ciężkim do szpitala Ubezpieczalni Społecznej.

Przyczyny zamachu samobójczego nie ustalono.

WYPADEK W WIDZEWSKIEJ MANUFAKTURZE

W fabryce Widzewskiej Manufaktury, przy ul. Rokicińskiej 81, w czasie pracy uległa wypadkowi i doznała ogólnych obrażeń ciała 40-letnia Cecylia Szymczak, zam. przy ul. Szpitalnej 8. Poszkodowanej udzielili pomocy lekarz pogotowia ratunkowego.

DOZORCA WPADŁ DO STUDNI

Na posesji przy ul. Narutowicza 6, uległ wypadkowi dozorca tegoż domu, 46-letni Władysław Piekała, który przy naprawianiu motoru w studni, przechylivszy się nadmier-

nie, stracił równowagę i wpadł do dość głębokiej studni, odnosząc wskutek upadku ciężkie obrażenia ciała.

Rannego opatrzył wezwany lekarz pogotowia i przewiózł do szpitala.